

МОЛИТВОСЛОВЪ

MODLITEWNIK PRAWOSŁAWNY

МОЛИТВОСЛОВЪ

Modlitewnik prawosławny

Białystok 2002

**Z błogosławieństwa
Jego Eksceleńcji Najprzewielebniejszego
JAKUBA
Biskupa Białostockiego i Gdańskiego**

Redakcja:
Grzegorz Podlaski

Współpraca:
o. Marek Wawreniuk
o. Jarosław Makal
Rafał Kucharczyk
Jerzy Grycuk

Wydawca:
Bractwo Młodzieży Prawosławnej
Diecezji Białostocko-Gdańskiej
ul. Św. Mikołaja 3, 15-420 Białystok
tel. (+85) 742 45 27

ISBN 83-907014-7-2

Skład: Grzegorz Podlaski, tel. 0504 104 140
Druk: Orthdruk, Białystok, tel. (+85) 742 25 17

Modlitwa odnawia jedność, gdy ta została wzgardzona lub zapomniana – pisał o. Michel P. Laroche.

Czy nie wydaje Wam się, że właśnie jedności brakuje ostatnio w naszych relacjach z najbliższymi? Coraz szybciej przemykamy przez życie, mijając niespostrzeżenie członków rodziny i przyjaciół. Nie mamy czasu, aby przystanąć na chwilę.

Ta myśl dręczyła nas, gdy przystępowaliśmy do opracowania tego modlitewnika. Teraz możecie obejrzyć efekt naszej pracy.

Jest to wydanie, które pod wieloma względami różni się od poprzednich. Zgromadziliśmy tu wszystkie najważniejsze modlitwy, które mogą być wykorzystywane w domu, w cerkwi, a także na lekcjach religii w szkole. Znajdziecie tu teksty troparionów i kondakionów głównych świąt cerkiewnych obchodzonych w naszym kraju. Śmiało możecie sięgać po tę książeczkę w każdej radosnej dla Was chwili, ale również wtedy, gdy zmagacie się z jakimiś trudnościami i potrzebujecie duchowego wsparcia.

Aby ułatwić Wam poznawanie naszego liturgicznego języka, całą zawartość modlitewnika zapisaliśmy z jednej strony po cerkiewnosłowiańsku, obok – w transkrypcji, pomijając przy tym wiele zmiękczeń dotychczas stosowanych w tego typu publikacjach, a które nie są u nas w powszechnym użyciu.

Przekazujemy do Waszych rąk bogaty zbiór modlitw z nadzieją, że będą one budować fundamenty Waszej wiary i rodzinnego życia. Spróbujcie któregoś wieczora, wszyscy razem, rodzice i dzieci, stanąć w domu przed ikoną. Zagłębcie się we wspólną modlitwę, a będziecie jednym.

Wydawca

Молитвы оутрениа.

Во ѿмѧ оца, и сѧа, и стѧгѡ дѧа. Амѧнь.

Бже, мѧтивъ вѣди мнѣ грѣшномѡ.

Гди ѿсе хрѣте, сѧе вжѧй, мѧтивъ ради пречѣтыѧ твоеѧ мѧре, и всѣхъ стѣхъ, помѧлуй насъ. Амѧнь.

Слѧва тебѣ, бже нашъ, слѧва тебѣ.

Црю небный, оутѣшителю, душе истины, ѿже вездѣ сѧй и всѧ исполнѧй, сокровище блѧгихъ и жизни подателю, прииди и вселѧса въ ны, и ѡчисти ны ѿ всѧкѧ скверны, и спаси, бже, души наша.

Сѧй бже, сѧй крѣпкѧй, сѧй безсѧртный, помѧлуй насъ. Трижды.

Слѧва оцу и сѧу и стѧму дѧу, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѡвъ. Амѧнь.

Престѧа трѣце, помѧлуй насъ: гди, ѡчисти

грѣхѧ

Molitwy utrennija

Wo imia Otcy, i Syny, i Swiataho Ducha. Amień.

Boże, Miłostiw budi mnie hresznomu.

Hospodi Iisusie Christie, Synie Bożyj, molitw radi Preczystyja Twojeja Matiere, i wsiech swiatych, pomiluj nas. Amień.

Sława Tiebie, Boże nasz, sława Tiebie.

Cariu Niebiesnyj, Utieszycielu, Dusze istiny, Ize wiezdie syj i wsia ispołniajaj, Sokrowiszcze blahich i żyzni Podatielu, priidi i wsielisia w ny, i oczysti ny ot wsiakija skwierny, i spasi, Błaze, duszy nasza.

Swiatyj Boże, Swiatyj Krepkij, Swiatyj Biezsmiertnyj, pomiluj nas. Triжды.

Sława Otcu i Synu i Swiatomu Duchu, i nynie i prisno, i wo wieki wiekow. Amień.

Preswiataja Trojce, pomiluj nas; Hospodi,

oczysti

грѣхѹ нѡша: вѣко, прости беззаконїа нѡша:
сѣи, посети и исцѣли немощи нѡша, ѡмене
твоегѡ ради.

Гди, помилуй. Трижды.

Слава, и ныне:

Оче нашъ, ѡже еси на небсѣхъ! да сѣитса
ѡма твоє, да приидеть црѣвїе твоє: да будеть
вола твоа, ѡкво на небси и на земли. Хлебъ
нашъ насущный даждь намъ днесь: и остави
намъ долги нѡша, ѡкоже и мы оставляемъ
должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ
во искушенїе, но избави насъ ѿ лукаваго.

Тропарї трѣчны:

Воставше ѿ сна, припадаемъ ти, бже, и
аггльскую пѣснь вопїемъ ти, силне: сѣ, сѣ,
сѣ еси, бже, вцею помилуй насъ.

Слава:

Ѥ одра и сна воздвиглъ ма еси, гди,
оумъ мой просвети и сердце, и оустнѣ мои
ѡверзи, во еже пѣти та, сѣа трѣ: сѣ,
сѣ, сѣ еси, бже, вцею помилуй насъ.

И ныне:

oczysti hrechi nasza; Władyko, prosti bieżzakonija
nasza; Swiatyj, posieti i isceli niemoszczy nasza,
imienie Twojego radi.

Hospodi, pomiluj. Triжды.

Sława, i nynie:

Otcze nasz, Iże jesi na niebiesiech! Da swiatitsa
imia Twoje, da priidiet carstwije Twoje; da budiet
wola Twoja, jako na niebiesi i na ziemi. Chleb
nasz nasuszcznyj dažd' nam dnies; i ostawi nam
dolhi nasza, jakoże i my ostawljajem dolžnikom
naszym; i nie wwiedi nas wo iskuszenije, no
izbawi nas ot lukawaho.

Tropari troiczny:

Wostawsze ot sna, pripadajem Ti, Błaze,
i anhielskuju piesń wopijem Ti, Silnie: Swiat,
Swiat, Swiat jesi, Boże, Bohorodiceju pomiluj nas.

Sława:

Ot odra i sna wozdwił mia jesi, Hospodi, um
moj proswieti i sierdce, i ustnie moi otwierzi, wo
jeże pieti Tia, Swiataja Trojce: Swiat, Swiat, Swiat
jesi, Boże, Bohorodiceju pomiluj nas.

I nynie:

И́ нынѣ:

Внеза́пно сѣди́а приидетъ, и коегѡждо дѣ-
лїа ѡбнажатса, но стра́хомъ зове́мъ въ
полѹнощи: стѣ, стѣ, стѣ еси, вѣже, вѣцею по-
ми́лѹи насъ.

Гди, поми́лѹи, бѣ.

И мѡ́твѹ сїю:

Ѥ сна́ воста́въ, благодарю́ тѡ, стѡа трѣце,
ѡкѡ мно́гїа ради твоеѡ блага́сти и долго-
терпѣнїа, не прогна́валса еси на ма́ лѣни-
ваго и грѣшнаго, ниже́ погуби́лъ ма́ еси со
беззако́ньми моими: но члѣ́вколю́бствовалъ
еси ѡбы́чно, и въ неча́нїи лежа́щаго возд-
вїглъ ма́ еси, во ѣже о́тревевати, и славо-
сло́вити держа́вѹ твою́. И нынѣ́ просвѣти
мои́ ѡчи мы́сленныа, ѡверзи моѡ о́ста, пог-
ча́тиса словесѣмъ твоимъ и разꙋмѣти за́пов-
вѣди твоѡ, и твори́ти волю́ твою́, и пѣти
тѡ во исповѣданїи серде́чнѣмъ, и воспѣ́вати
всесѣ́бе ѡма́ твоѡ, ѡца́, и сна́, и стѡгѡ дѡха,
нынѣ́ и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡ́въ. Ами́нь.

Прииді́те,

I nynie:

Wniezapno Sudija priidiet, i kojehożdo dieja-
nija obnazatsa, no strachom zowiem w połunosz-
czy: Swiat, Swiat, Swiat jesi, Boże, Bohorodiceju
pomiluj nas.

Hospodi, pomiluj, 12.

I molitwu siju:

Ot sna wostaw, blahodariu Tia, Swiataja Trojce,
jako mnohija radi Twojeja blahosti i dolhotier-
pienija, nie prohniewalsia jesi na mia leniwaho
i hresznaho, nize pohubil mia jesi so biezakoonmi
moimi; no czelowiekolubstwował jesi obyczno,
i w nieczajanii lezaszczaho wozdwihl mia jesi,
wo jeze utreniewati, i slawoslowiti dierzawu
Twoju. I nynie proswieti moi oczy myslennyja,
otwierzi moja usta, pouczatisia slowiesiem Twoim
i razumieti zapowiedi Twoja, i tworiti wolu Twoju,
i pieti Tia wo ispowiedanii sierdieczniem, i wos-
piewati wsieswiatoje Imia Twoje, Otca, i Syna,
i Swiataho Ducha, nynie i prisno, i wo wieki
wiekow. Amiin.

Priiditie,

Прїидїте, поклонїмса црѣви нашемꙋ бг҃ꙋ.

Прїидїте, поклонїмса ѿ припадѣмъ хр҃тꙋ,
црѣви нашемꙋ бг҃ꙋ.

Прїидїте, поклонїмса ѿ припадѣмъ само-
мꙋ хр҃тꙋ, црѣви ѿ бг҃ꙋ нашемꙋ.

Шалѡмъ ѿ, покаѣнный:

Помїлꙋй мѧ, бж҃е, по велицѣй мїлости
твоѣй, ѿ по мнѡжествꙋ щедрѡтꙋ твоїхъ
ѡчи́сти беззакѡнїе моѡ. Наипаче ѡмый мѧ ѡ
беззакѡнїа моегѡ, ѿ грѣхѡ моегѡ ѡчи́сти
мѧ: ꙗ́кꙋ беззакѡнїе моѡ азъ знаю, ѿ грѣхѡ
моїхъ предѡ мною єсть вынꙋ. Тебѣ єдиноꙋ
согрѣшїхъ ѿ лꙋкавое предѡ тобою сотворїхъ:
ꙗ́кꙋ да ѡправдїшиса во словесѣхъ твоїхъ,
ѿ побѣдїши внигда сꙋдїти ти. Се бо, въ
беззакѡнїихъ зачатъ єсмь, ѿ грѣсѣхъ ро-
дї мѧ мати моѧ. Се бо, ѿ истинꙋ возлюбїль
єси: безвѣстнаѧ ѿ тайнаѧ премꙋдрости тво-
ѡ ꙗ́вилъ ми єси. ѡкропиши мѧ ѡсѡпомъ,
ѿ ѡчи́щєса: ѡмыеши мѧ, ѿ паче снѣга ѡбѣ-
люса. Глахꙋ моєꙋ да си рѡдость ѿ весѣлїе:

возрѡдꙋтса

Priiditie, poklonimsia Carewi naszemu Bohu.

Priiditie, poklonimsia i pripadiem Christu, Ca-
rewi naszemu Bohu.

Priiditie, poklonimsia i pripadiem Samomu
Christu, Carewi i Bohu naszemu.

Psalom 50, pokajannyj:

Pomiluj mia, Boze, po wielicej miłosci Twojej,
i po mnozestwu szczedrot Twoich oczysti biezza-
konije moje. Naipacze omyj mia ot biezzakonija
mojeho, i ot hrecha mojeho oczysti mia, jako
biezzakonije moje az znaju, i hrech moj predo
mnoju jest' wynu. Tiebie jedinomu sohreszych
i lukawoje pred Toboju sotworich; jako da op-
rawdyszysia wo slowiesiech Twoich, i pobiedz
wniehda suditi Ti. Sie bo, w biezzakonїихъ zczat
jesm', i wo hresiech rodi mia mati moja. Sie bo,
istinu wozlubil jesi; biezwiestnaja i tajnaja
premudrosti Twojeja jawil mi jesi. Okropisz
mia issopom, i oczyszczusia; omyjesz mia, i pacze
snieha ubielusia. Sluchu mojemu dasi radost'
i wiesielije; wozradujutsa kosti smirennija.

Otwrati

возра́дуются кѡсти смире́нныя. Ѽврати́ лице твое́ ѿ грѣхъ мои́хъ, и всѧ беззакѡнїа моѧ ѡчи́сти. Сердце́ чисто́ сози́жди во мнѣ́, бже́, и дѡхъ пра́въ ѡбнови́ во о́тробѣ́ моѣ́й. Не ѡвѣржи́ мене́ ѿ лица́ твоегѡ́, и дѡха́ твоегѡ́ стѣгѡ́ не ѡими́ ѿ мене́. Возда́ждь ми́ радость́ спѣ́нїа твоегѡ́ и дѡхомъ́ влч́нимъ о́тверди́ ма́. Научу́ беззакѡнны́я путе́мъ твои́мъ, и нечестивїи́ къ тебѣ́ ѡбратѡ́тца. Избави́ ма́ ѿ крове́й, бже́, бже́ спѣ́нїа моего́: возра́дуются́ ѡзыкъ́ мой пра́вдѣ́ твоѣ́й. Гди́, о́усти́ твои́ ѡвѣрзеши́, и о́уста́ моѧ́ возвѣ́стѡтъ хвалѡ́ твою́. И́кѡ ѡ́ще бы́ восхотѣ́лъ еси́ жѣ́ртвы, да́лъ бы́хъ о́убв: всесо́жже́нїа не бѡ́говолїиши́. Жѣ́ртва бѡ́г дѡхъ́ сокруше́нъ: сердце́ сокруше́нно и смире́нно бѡ́г не о́уничжи́тъ. Оубѡ́жи, гди́, бѡ́говоленїемъ́ твои́мъ сї́вна, и да́ сози́ждутся́ стѣ́ны іеру́слимскїа́. Тогда́ бѡ́говолїиши́ жѣ́ртву пра́вды, возноше́нїе и́ всесо́жега́ема: тогда́ возложѡ́тъ на о́лтарь твѡ́й тельцы́.

Otwrati lice Twoje ot hrech moich, i wsia biezakoniya moja oczysti. Sierdce czysto sozizdi wo mnie, Boze, i duch praw obnowi wo utrobie mojej. Nie otwierzy mienie ot lica Twojeho, i Ducha Twojeho Swiataho nie ot'imi ot mienie. Wozdažd' mi radost' spasienija Twojeho, i Duchom Władycznym utwierdi mia. Naucz biezakonnyja putiem Twoim, i nieczestiwii k Tiebie obratiatsa. Izbawi mia ot krowiej, Boze, Boze spasienija mojeho; wozradujetsa jazyk moj prawdie Twojej. Hospodi, ustnie moi otwierzieszy, i usta moja wozwiestiat chwałę Twoju. Jako aszचे by woschotiel jesi zertwy, dał bych ubo; wsiesożzenija nie błahowoliszy. Żertwa Bohu duch sokruszen; sierdce sokruszenno i smirenno Boh nie uniczyżyt. Ublaży, Hospodi, błahowoleniem Twoim Si'ona, i da sozizdutsa stieny Ijersalimskija. Tohda błahowoliszy zertwu prawdy, woznoszenije i wsiesożehajemaja; tohda wozložat na ołtar Twój tielcy.

Сѹмвѣоль вѣры:

Вѣрѹю во ѣдинаго бѣа о́ца, вседержителя, творца небѹ и земли, видимымъ же всѣмъ и невидимымъ. И во ѣдинаго гда іиса хрѣта, сѣа вжїа, ѣдинороднаго, ѣже ѿ о́ца рождѣннаго прѣжде всѣхъ вѣкъ. Свѣта ѿ свѣта, бѣа истинна ѿ бѣа истинна, рождѣнна, несотворѣнна, ѣдиносущна о́цѹ, ѣмже вса выша. Насъ ради члвѣкъ, и нашегѡ ради спїа, сшѣдшаго съ небсѹ, и воплотившагосѡ ѿ дха сѣа и мрїи дѣвы, и вочлвѣчшасѡ. Распѣтаго же за ны при понтїйстѣмъ пїлатѣ, и страдѡва, и погребѣнна. И воскрѣшаго въ трѣтїи дѣнь по писанїемъ. И возшѣдшаго на небсѹ, и сѣдѡща ѡдеснѹ о́ца. И пакѣ грядѹщаго со славою, сѹдїти живымъ и мѣртвымъ, ѣгѡже црѣвїю не вѹдетъ конца. И въ дха сѣаго, гда, животворѡщаго, ѣже ѿ о́ца исхѡдѡщаго, ѣже со о́цемъ и сѣомъ спокланѡма, и сславима, глголавшаго пррѡки. Во ѣдинѹ сѣгѹ, соборнѹю и апльскѹю црковь.

Исповѣдѹю

Simwoł wiery:

Wieruju wo jedinaho Boha Otca, Wsiedierżytiela, Tworca niebu i ziemi, widimym że wsiem i niewidimym. I wo jedinaho Hospoda Iisusa Christa, Syna Bożyja, Jedinorodnaho, Iże ot Otca rozdiennaho preźdie wsiech wiek. Swieta ot Swieta, Boha istinna ot Boha istinna, rozdienna, niesotworeнна, jedinosuszczna Otcu, Imże wsia bysza. Nas radi czelowiek, i naszeho radi spasienija, sszedzaho s niebies, i woplotiwszahosia ot Duchu Swiata i Marii Diewy, i woczelowieczszasia. Raspiataho że za ny pri Pontijstiem Pilatie, i stradawsza, i pohrebienna. I woskresszaho w tretij dień po pisanijem. I wozszedszaho na niebiesa, i siediaszcza odiesnuju Otca. I paki hraduszczaho so sławoju, suditi żywym i miertwym, Jehoże carstwiju nie budiet konca. I w Duchu Swiataho, Hospoda, Żywotworaszczaho, Iże ot Otca ischodiaszczaho, Iże so Otcem i Synom spokłaniajema, i sславима, hłahoławszaho proroki. Wo jedinu Swiatuju, Sobornuju i Apostolskuju Cerkow.

Ispowieduju

Исповѣдѣю ѣдино крещенїе во ѡставленїе грѣхѡвъ. Чаю воскрєнїа мѣртвыхъ: и жи́зни будущагѡ вѣка. Ами́нь.

Млтва а, ст҃агѡ мака́рія великагѡ:

Бже, ѡчисти мѧ грѣшнагѡ, ꙗ́кѡ николиже сотвори́хъ бл҃гоє предъ тобо́ю, но избави мѧ ѿ лѹкавагѡ, и да будеть во мнѣ во́ля твоѧ: да неусу́жденно ѡвѣрзѡ о́уста моѧ недостѡйнаѧ, и восхвалю́ ѡма твоє ст҃ое, о́ца, и сѡна, и ст҃агѡ дѡха, ны́нѣ и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ. Ами́нь.

Млтва б, тогѡжде ст҃агѡ:

Ѧ сна воста́въ, полѹнощнѣю пѣснь приношѣ ти, спсе, и припадаѧ, вопїю́ ти: не даждь ми о́успѣсти во грѣхѡвнѡй смѣрти, но о́успѣдри мѧ, распныйса во́лею, и лежашчагѡ мѧ въ лѣности, о́ускори́въ, возста́ви, и спаси́ мѧ въ предсто́анїи и моли́твѣ: и по снѣнощнѣмъ, возсі́ай ми де́нь безгрѣшенъ, хр҃те бже, и спаси́ мѧ.

Млтва

Ispowieduju jedino kreszczenie wo ostawlenije hrechow. Czaju woskresienija miertwych, i żyzni buduszczaho wieka. Amiń.

Molitwa 1, Swiataho Makaria Wielikaho:

Boże, oczysti mia hresznaho, jako nikoliże sotworich blahoje pred Toboju, no izbawi mia ot lukawaho, i da budiet wo mnie wola Twoja, da nieosużdienno otwierzu usta moja niedostojnaja i woschwalu Imia Twoje swiatoje, Otca, i Syna, i Swiataho Ducha, nynie i prisno, i wo wieki wiekow. Amiń.

Molitwa 2, tohoźdie Swiataho:

Ot sna wostaw, połunoszcznuju piesń prinoszu Ti, Spasie, i pripadaja, wopiju Ti: nie dažd' mi usnuti wo hrechownoj smierti, no uszczedri mia, raspnyjsia woleju, i leżaszczaho mia w lenosti, uskoriw, wozstawi, i spasi mia w predstojanii i molitwie: i po snie noszczniem, wozsijaj mi dień biezhreszen, Christie Boże, i spasi mia.

Molitwa

Млтва Г, тогѡжде сѣгѡ:

Къ тебѣ, вѣко члвѣколюбче, ѿ сна воставъ прибѣгаю, и на дѣла твоѧ подвижаюса милосѣрдїемъ твоимъ, и молюса тебѣ: помози миѣ на всѧкое время, во всѧкой вещи, и избави ма ѿ всѧкіа мїрскіа злыа вещи, и дїавольскагѡ поспѣшенїа, и спаси ма, и введи въ цртво твоє вѣчноє. Ты бо єси мой сотворитель и всѧкагѡ блага промысленикъ и податель, ѡ тебѣ же все оупованїе мое, и тебѣ славу возсылаю, нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѡвъ. Аминь.

Млтва Д, тогѡжде сѣгѡ:

Гди, иже многою твоєю блгостїю, и великими щедрѡтами твоими, далъ єси миѣ рабѹ твоемѹ мимошедшее время нѡци сеѧ безъ напасти преити ѿ всѧкагѡ зла противна: ты самъ, вѣко, всѧческихъ творче, сподоби ма истиннымъ твоимъ свѣтомъ, и просвѣщеннымъ сѣрдцемъ творити волю твою, нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѡвъ. Аминь.

Млтва

Molitwa 3, tohѡdzie Swiataho:

K Tobie, Władyko Czelowiekolubcze, ot sna wostaw, pribiehaju, i na diela Twoja podwizajusia miłosierdijem Twoim, i molusia Tobie: pomози miе na wsiakoje wremia, wo wsiakoj wieszczy, i izbawi miа ot wsiakija mirskija złyja wieszczy i diawolskaho pospieszenija, i spasi miа, i wwiedi w carstwo Twoje wiecznoje. Ty bo jesi moj Sotworitiel i wsiakaho blaha Promyslennik i Podatiel, o Tobie že wsie upowanije moje, i Tobie sławu wozsyłaju, nynie i prisno, i wo wieki wiekow. Aminь.

Molitwa 4, tohѡdzie Swiataho:

Hospodi, iže mnohoju Twojeju blahostiju, i wielikimi szczedrotami Twoimi, dał jesi miе rabu Twojemu mimoszedszeje wremia noszczy sieja biez napasti prejti ot wsiakaho zła protiwna; Ty sam, Władyko, wsiaczeskich Tworcze, spodobi miа istinnym Twoim swietom, i proszczennym sierdcem tworiti wolu Twoju, nynie i prisno, i wo wieki wiekow. Aminь.

Molitwa

Млѣтва ѿ, сѣагѡ васіліа велікагѡ:

Гди вседержителю, бже силъ, и всакиа плоти, въ вышнихъ живый и на смиренныа призираай, сердца же и оутробы испытгаи, и сокровеннаа члвкѡвъ іавѣ предвѣдый, безначальный присносущный свѣте, оу негѡже нѣсть премѣненіа, или преложеніа ѡсѣненіе. Самъ, безсмертный црю, приими моленіа наша, іаже въ настоащее время, на множество щедротъ твоихъ дерзаяще, ѡ скверныхъ къ тебѣ оустенъ творимъ, и ѡстави намъ прегрѣшеніа наша, іаже дѣломъ, и словомъ, и мыслию, вѣдѣниемъ, или невѣдѣниемъ согрѣшеннаа нами: и ѡчисти ны ѡ всакиа скверны плоти и дѡха. И даруй намъ бодреннымъ сердцемъ, и трезвенною мыслию, всю настоащагѡ житіа нощь прейти, ѡждидающимъ пришествіа свѣтлагѡ и іавлѣннагѡ дне, единороднагѡ твоегѡ сѣа, гда и бга и сѣса нашегѡ іиса хрѣта, въ онже со славою сѡдѣа всѣхъ приидетъ, комуждо воздати по дѣломъ

Molitwa 5, Swiataho Wasilia Wielikaho:

Hospodi Wsiedierzytielu, Boze sił, i wsiakija płoti, w wysznich żywyj i na smirennija prizirajaj, sierdca że i utroby ispytujaj, i sokrowiennaja czelowiekow jawie predwiedyj, bieznaczalnyj prisnosuszcznyj Swietie, u niehoże niest' premienienija, ili prełożenija osienienije. Sam, biezsmiertnyj Cariu, priimi molenija nasza, jaże w nastojaszczaje wremia, na mnożestwo szczedrot Twoich dierzajuszczje, ot skwiernych k Tiebie ustien tworim, i ostawi nam prehreszenija nasza, jaże dziełom, i słowom, i mysliju, wiedienijem, ili niewiedienijem sohreszennaja nami: i oczysti ny ot wsiakija skwierny płoti i ducha. I daruj nam bodrennym sierdcem, i trezwiennuju mysliju, wsiu nastojaszczaho žytija noszcz prejti, ożydajuszczym przesztwija swietłaho i jawlennaho dne, Jedinorodnaho Twojeho Syna, Hospoda i Boha i Spasa naszeho Iisusa Christa, w onże so sławoju Sudija wsiech priidiet, komużdo wozdati po dziełom jeho; da nie padsze

дѣлѡмъ ѿгнѡ: да не падше ѿ ѡблѣнившесѧ,
 но бодрствующе, ѿ воздвѣжени въ дѣланиѣ,
 ѡбращемсѧ готѡви, въ радость ѿ бжтвен-
 ный чертогъ славы ѿгнѡ совнидемъ, ѿдѣже
 празднозующихъ гласъ непрестанный ѿ неизре-
 ченнаѧ сладость зрацихъ твоегнѡ лица добротѣ
 неизреченнѡю. Ты бо еси истинный свѣтъ,
 просвѣщаѧи ѿ ѡсвѣщаѧи всѧческѧ, ѿ тѣ
 поетъ всѧ тварь во вѣки вѣкѡвъ. ѿминь.

Млтва 5, ко ѿгггг хранителю:

Свѣтый ѿгггг, предстоѧи ѡкаанной моеѧ
 души, ѿ страстной моеѧ жизни, не ѡстави
 мене грѣшнагнѡ, ниже ѡступи ѡ мене за
 невоздержаніе мое: не даждь мѣста лука-
 вому дѣмвнѡ ѡбладати мною, насилствомъ
 смертнагнѡ сегнѡ тѣлесѣ: ѡкрѣпи бѣдств-
 ющую ѿ хвѣстѡ мою рѣку, ѿ настѡви мѧ на
 путь спсїѧ. ѿи, свѣтый ѿгггг бжїи, хранителю
 ѿ покровителю ѡкаанныѧ моеѧ души ѿ
 тѣла, всѧ мнѣ прости, еликими тѣ ѡс-
 корбїхъ во всѧ дни животѧ моегнѡ, ѿ ѡце
 что

padsze i obleniwszesia, no bodrstwujuszcze,
 i wozdwiżeni w dziełanię, obraszczemsia hotowi,
 w radost' i bożestwiennyj czertoh sławy Jeho
 sownidiem, idieże prazdnujuszczich hłas niepre-
 stannyj i niezreczennaja sładost' zraszczich
 Twojeho lica dobrotu niezreczennuju. Ty bo jesi
 istinnyj swiet, proswieszczajaj i oswiaszczajaj
 wsiaczeskaja, i Tia pojet wsia twar wo wieki
 wiekow. Amiń.

Molitwa 6, ko Anhiełu Chraniteliu:

Swiatyj Anhiele, predstojaj okazannoju mojeju
 duszy, i strastnoj mojeju żyzni, nie ostawi mie-
 nie hresznaho, nize otstupi ot mienie za niewoz-
 dierżanije moje; nie dažd' miesta łukawomu
 diemonu obładati mnoju, nasilstwom smiert-
 naho sieho tielesie; ukrepi biedstwujuszczuju
 i chuduju moju ruku, i nastawi mia na put'
 spasierija. Jej, swiatyj Anhiele Bożyj, chran-
 tielu i pokrowiteliu okazannyja mojeja duszy
 i tieła, wsia mnie prosti, jelikimi tia oskorbich
 wo wsia dni żywota mojeho, i aszcze czto
 sohreszych

что согрѣшихъ въ прешѣдшю нощь сїю, покрый мѧ въ настоѧщїй дѣнь, и сохрани мѧ Ѡ всѧкагѡ ѡскѡшенїа противнагѡ, да ни въ коемъ грѣсѣ прогнѣваю бѣга: и молиса за мѧ ко гдѢ, да о́твѣрдїтъ мѧ въ стрѧсѣ своемъ, и достойна покажетъ мѧ раба своеѧ бѣлости. Аминь.

Млтва 3, ко престѣй вѣѣ:

Престѧа влѧце моѧ вѣѣ, стѣыми твоими и всесильными мольбѧми, Ѡженї Ѡ менѣ смиреннагѡ и ѡкааннагѡ раба твоегѡ о́фнїнїе, забвенїе, неразѡмїе, нерадѣнїе, и всѧ скверна, лѡкаваа и хѡльнаа помышленїа, Ѡ ѡкааннагѡ моего сѣрдца и Ѡ помраченнагѡ о́ума моего: и погасї пламень страстей моихъ, ѡкѡ нищъ ѣсмь и ѡкааненъ, и избави мѧ Ѡ многихъ и лютыхъ воспоминанїй и предпрїятїй, и Ѡ всѣхъ дѣйствъ злыхъ свободї мѧ: ѡкѡ бѣгословенна ѣсї Ѡ всѣхъ родовъ, и славитса пречтнѡе ѡма твоѣ, во вѣки вѣкѡвъ. Аминь.

Молїтвенное

sohreszych w preszedszuję noszcz siju, pokryj mia w nastojaszczuj dęń, i sochrani mia ot wsia kaho iskuszenija protiwnaho, da ni w kojem hresie prohniewaju Boha; i molisia za mia ko Hospodu, da utwierdit mia w strasie Swojem, i dostojna pokazet mia raba Swojeja błaohosti. Amiń.

Molitwa 7, ko Preswiatiej Bohorodice:

Preswiataja Władczyce moja Bohorodice, swiatymi Twoimi i wsiesilnymi molbami, otzeni ot mienie smirennaho i okazannaho raba Twojeho unynije, zabwienije, nierazumije, nieradienije, i wsia skwiernaja, łukawaja i chulnaja pomyszlenija, ot okazannaho mojeho sierdca i ot pomracennaho uma mojeho; i pohasi płamień strastiej moich, jako niszcz jesm' i okazanien, i izbawi mia ot mnohich i lutyh wospominanij i predprijatij, i ot wsiech dziejstw złych swobodї mia; jako błaohosłowienna jesi ot wsiech rodow, i sławitsa preczestnoje imia Twoje, wo wieki wiekow. Amiń.

Molitwiennoje

Молїтвенное прїзыванїе ст҃агѡ, егѡже но́сиши ѿма:

Моли б҃га ѡ мнѣ, ст҃ый о́тгѡднице бж҃їи (ѿма), ѿкѡ ѡзѡ о́тсерднѡ къ тебѣ прївѣгаю, скѡромѡ помѡщникѡ и млѡтвенникѡ ѡ душї моѡй.

Пѣснь пресѣѣи бцѣ:

Бце дѡо, радѡйсѡ, бл҃годѡтнаѡ мрїе, гдѣ съ тобою: бл҃гословѣнна ты въ женѡхѡ, и бл҃гословѣнъ плодѡ чреѡа твоегѡ, ѿкѡ сп҃са родила еси душѡ нѡшихѡ.

Тропарѡ крѣтѡ и млѡтва за ѡтѣчество:

Спасї, гдї, лѡди твоѡ, и бл҃гослови достоѡнїе твоѡ, повѣды бл҃говѣрнымѡ на сопрѡтивнымѡ дарѡѡ, и твоѡ сохрѡнѡѡ крѣтомѡ твоимѡ жїтельство.

Млѡтва ѡ живыѡхѡ:

Спасї, гдї, и помїлѡи ѡтца моегѡ дѡхѡвнагѡ (ѿма), родїтелей моїѡхѡ (ѿмена), срѡдникѡвѡ (ѿмена), начѡльникѡвѡ, настѡвникѡвѡ, бл҃годѣтелей (ѿмена ѿхѡ), и всѣѡхѡ правослѡвныѡхѡ хр҃тїанѡ.

Млѡтва

Molitwiennieje prїzywanije Swiataho, jehozе nosiszy imia:

Moli Boha o mnie, swiatyj uhodnicze Bozym (imia), jako az usierdno k tiebie pribiehaju, skromu pomoszczniku i molitwienniku o duszy mojej.

Piesń Preswiatiej Bohorodice:

Bohorodice Diewo, radujsia, Blahodatnaja Maryje, Hospod' s Toboju; blahosłowienna Ty w zenach, i blahosłowien plod czrewa Twojeho, jako Spasa rodila jesi dusz naszych.

Tropar Krestu i molitwa za otieczestwo:

Spasi, Hospodi, ludi Twoja, i blahosłowi dostojanije Twoje, pobiedy blahowiernym na soprotiwnyja daruja, i Twoje sochranijaja Krestom Twoim zytielstwo.

Molitwa o żywych:

Spasi, Hospodi, i pomiluj otca mojego duchownaho (imia), roditielej moich (imiena), srodnikow (imiena), naczalnikow, nastawnikow, blahodietielej (imiena ich) i wsiech prawoslawnnych christian.

Molitwa

Млтва ѡ оусѡпшихъ:

Оупокѡй, гди, души оусѡпшихъ рабъ твоихъ, родителей моихъ, сродниковъ, благодѣтелей (именà ихъ), и всѣхъ православныхъ хртїанъ, прости имъ всѣ согрѣшенїа вольная и невольная, и даруй имъ црѣвїе нбное.

Достѡйно єсть ѡакво воистинну блажити тѡ вцѣ, присноблаженну и пренепорочну и мтръ бга нашего. Чтнѣйшую херувїмъ и славноѣйшую безъ сравненїа серафїмъ, безъ истлѣнїа бга слова рождшую, сщщю вцѣ тѡ величаемъ.

Слава, и нынѣ:

Гди, помилуй. Трижды.

Гди иисе хртѣ, снѣ бжїй, млтвѣ ради пречыа твоеѡ мтрѣ, прпбныхъ и вгонѡсныхъ ѡтець нашихъ и всѣхъ стыхъ, помилуй насъ. Амїнь.

Молитвы

Molitwa o usopszych:

Upokoj, Hospodi, duszy usopszych rab Twoich: rodzitelej moich, srodnikow, blahodietielej (imienà ich) i wsiech prawoslawnych christian, prosti im wsia sohreszenija wolnaja i niewolnaja, i daruj im carstwije niebiesnoje.

Dostojno jest' jako woistinnu blażyti Tia Bohorodicu, Prisnoblażennuju i Prenieporocznuju i Matier Boha naszeho. Czestniejszuju chieruwim i sławniejszuju bez srawnienija sierafim, bez istlenija Boha Słowa rożdszuju, suszczuju Bohorodicu Tia wieliczajem.

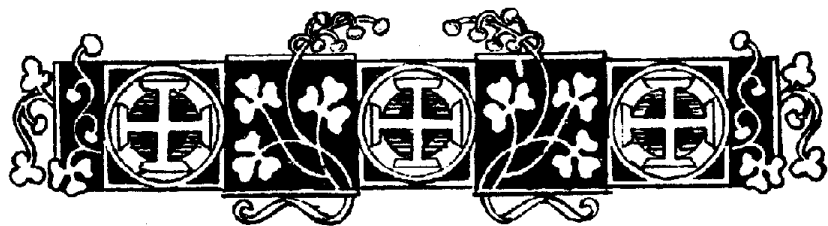
Sława, i nynie:

Hospodi, pomiluj. Triżdy.

Hospodi Iisusie Christie, Synie Bożyj, molitw radi Preczystyja Twojeja Matierie, prepodobnych i bohonosnych otiec naszych i wsiech swiatych, pomiluj nas. Amiń.

Molitwy

МОЛИТВЫ ДНЕВНЫЯ.

Предъ началомъ всякаго дѣла:

Гди, бѣгослови.

или:

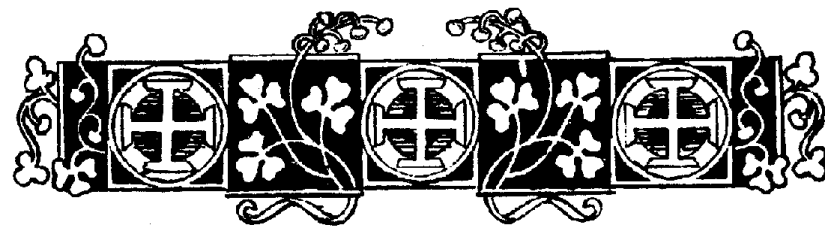
Гди ѿсе хрѣте, снѣ ѣдинородный, безначальнаго твоего оца, ты реклъ еси пречѣтymi оусты твоими: ꙗко безъ мене не можете творити ничесоже. Гди мой, гди, вѣрою ѡбѣмъ въ души моеи и сѣрдцы тобою реченнаа, припадаю твоеи бѣгости: помози ми грѣшному сие дѣло, мною начиняемо, ѡ тебѣ самѣмъ совершити, во имя оца и сна и стѣго дха. Амѣнь.

По ѡкончаніи всякаго дѣла:

Слава тебѣ, гди.

или:

Исполненіе всѣхъ бѣгихъ ты еси, хрѣте мой,

Molitwy dzienne

Pred naczalom wsiakaho dzieła:

Hospodi, błahosłowi.

ili:

Hospodi Iisusie Christie, Synie Jedinorodnyj, bieznaczalnaho Twojeho Otca, Ty rekł jesi preczystymi usty Twoimi: jako biez Mienie nie mozetie tworiti niczesoze. Hospodi moj, Hospodi, wieroju objem, w duszy mojej i sierdcy Toboju recennaja, pripadaju Twojej błahosti: pomoz mi hresznomu sije dzieło, mnoju naczynajemo, o Tiebie samiem sowierszyti, wo imia Otca i Syna i Swiataho Ducha. Amiń.

Po okonczanii wsiakaho dzieła:

Sława Tiebie, Hospodi.

ili:

Ispołnienije wsiech błahich Ty jesi, Christie moj,

МОЙ, ИСПОЛНИ РАДОСТИ И ВЕСЕЛІА ДУШУ МОЮ
И СПАСИ МЯ, ЯКЪ ЕДИНЪ МНОГОМЛТИВЪ, ГДИ,
СЛАВА ТЕБѢ.

Предъ оученіемъ:

Црѣю небный, оутѣшителю, душе истины, иже
вездѣ сый и вса исполниаи, сокровище
блгихъ и жизни подателю, прииди и вселиса
въ ны, и очисти ны ѿ всакиа скверны, и
спаси блже, души наша.

или:

Преблгий гди, низпосли намъ блгодать дха
твоегѡ стггѡ, дарствуюцагѡ и оукрѣпля-
ющагѡ душевныа наша силы, дабы, внимая
преподаваемомѡ намъ оученію, возрасли мы
тебѣ, нашемѡ создателю, во славу, роди-
телемъ же нашимъ на оутѣшеніе, цркви и
отечествѡ на пользу.

По оученіи:

Достойно есть якѡ воистинну блжити тѡ
бцѡ, присноблженную и пренепорочную и
мтръ бга нашегѡ. Чтнѣйшю херувимъ и
славноѣйшю

moj, ispołni radosti i wiesielija duszu moju i spa-
si mia, jako jedin Mnohomłostiw, Hospodi, sła-
wa Tiebie.

Pred uczeniem:

Cariu Niebiesnyj, Utieszytielu, Dusze istiny, Ize
wiedzied syj i wsia ispołniajaj, Sokrowiszczed
blahich i žyjni Podatielu, priidi i wsielisia w ny,
i oczysti ny ot wsiakija skwierny, i spasi, Blaże,
duszy nasza.

ili:

Preblahij Hospodi, nizposli nam blahodat'
Ducha Twojeho Swiataho, darstwujuszczaho
i ukreplajuszczaho duszewnyja nasza siły, daby,
wnimaja prepodawajemomu nam uczeniu,
wozrasli my Tiebie, naszemu Sozdatielu, wo
slawu, roditielem že naszym na utieszenije,
Cerkwi i otieczestwu na polzu.

Po uczeniu:

Dostojno jest' jako woistinnu blażyti Tia
Bohorodicu, Prisbnoblażennuju i Preneporocznuju
i Matier Boha naszeho. Czestniejszuju chieruwim
i sławniejszuju

сЛАВНѢЙШЮ БЕЗЪ СРАВНѢНІА СЕРАФІМЪ, БЕЗЪ ИСТЛѢНІА БГА СЛОВА РОЖДШЮ, СЪЩЮ ВЦЪ ТА ВЕЛИЧАЕМЪ.

или:

Благодаримъ тебе, Создателю, какъ сподобилъ еси насъ благодати твоеѧ, во еже внимати обученію. Благослови нашихъ начальниковъ, родителей и учителей, ведущихъ насъ къ познанію блага, и подаждь намъ силу и крепость къ продолженію обученіа сего.

Предъ обедомъ и ужиномъ:

Оче нашъ, иже еси на небесахъ! да сѣитса имя твоє, да приидетъ царствіе твоє: да будеть воля твоѧ, какъ на небси и на земли. Хлебъ нашъ насущный даждь намъ днесь: и остави намъ долги наша, якоже и мы оставляемъ должникомъ нашимъ: и не введи насъ во искушеніе, но избави насъ ѿ лукаваго.

или:

Очи всѣхъ на теѧ, гди, оуповаютъ, и ты даеши имъ пищу во бѣговременіи, ѿверзѧши

ты

i sławniejszaju bez srawnienija sierafim, bez istlenija Boha Słowa rożdszaju, suszczaju Bohorodicu Tia wieliczajem.

ili:

Błahodarim Ciebie, Sozdatielu, jako spodobil jesi nas blahodati Twojeja, wo jeze wnimati uczeniju. Błahosłowi naszych naczalnikow, rodziciej i uczytielej, wieduszczych nas k poznaniu blaha, i podazd' nam silu i krepost' k prodożeniju uczenija sieho.

Pred obiedom i użynom:

Otcze nasz, Ize jesi na niebiesiach! Da swiatitsa imia Twoje, da priidiet carstwije Twoje, da budiet wola Twoja, jako na niebisi i na ziemi. Chleb nasz nasuszcznyj dažd' nam dnieś; i ostawi nam dołhi nasza, jakoże i my ostawljajem dołżnikom naszym; i nie wwiedi nas wo iskuszenije, no izbawi nas ot lukawaho.

ili:

Oczy wsiech na Tia, Hospodi, upowajut, i Ty dajeszy im pischu wo blahowremienii,

otwierzajeszy

ты щедрю руку твою и исполниши всякое
животно благоволения.

После обѣда и ужина:

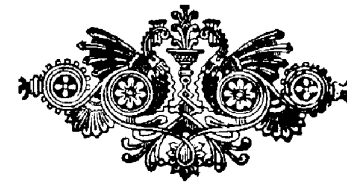
Благодаримъ тя, хрѣте бже нашъ, ꙗкѡ
насытилъ еси насъ земныхъ твоихъ благъ:
не лишъ насъ и небагъ твоегѡ црѣвѣа: но
ꙗкѡ посреде учениковъ твоихъ пришелъ еси
спсе миръ даъ имъ, прииди къ намъ, и
спаси насъ.

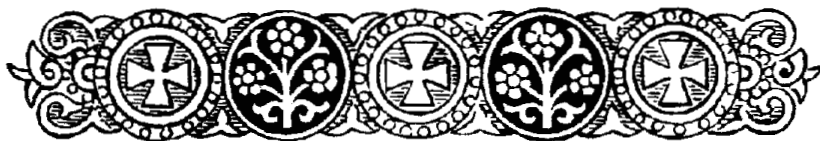

otwierzajeszy Ty szczedruju ruku Twoju i ispoł-
niajeszy wsiakoje żywotno blahowolenija.

Posle obieda i użyna:

Błahodarim Tia, Christie Boże nasz, jako
nasytił jesi nas ziemnych Twoich blah; nie
liszy nas i niebiesnaho Twojeho carstwija;
no jako posredie uczenikow Twoich priszeł
jesi Spasie mir daja im, priidi k nam, i spasi
nas.

Молитвы на сонъ градѹщымъ.

Во ѿма оца, и сѣа, и сѣагѡ дѡа. Амѣнь.
Гди ѿсе хрѣте, сѣе вѣѣи, мѣтѡ ради пре-
чтыа твоеа мѣре, и всѣхъ сѣихъ, помѣлѣи
насѡ. Амѣнь.

Слѡва тебѣ, вѣе насѡ, слѡва тебѣ.

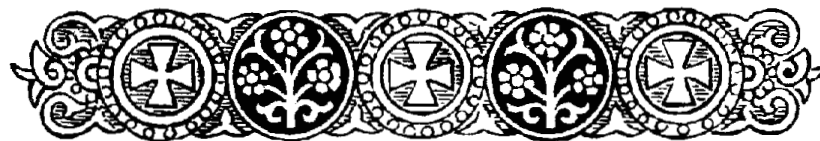
Црю небный: Сѣый вѣе: Трижды. Слѡва, и
нынѣ: Престѡа трѣце: Гди, помѣлѣи. Трижды.
Слѡва, и нынѣ: Оѣе насѡ: (зри стр. 4 и 5)

Тропарѣ:

Помѣлѣи насѡ, гди, помѣлѣи насѡ, всѡ-
кагѡ во ѡвѣта недѡумѣюще, сѣю ти мѣтѡ
ѡкѡ вѡцѣ грѣшнѣи принѡсимъ: помѣлѣи насѡ.

Слѡва:

Гди, помѣлѣи насѡ, на тѡа во ѡповѡхомъ:
не прогнѣвайса на ны сѣлѡ, ниже помѣни
беззаконѣи нашихъ, но призри и нынѣ ѡкѡ
блѡготрѡбенъ,

Molitwy na son hraduszczym

Wo imia Otca, i Syna, i Swiataho Ducha. Amień.
Hospodi Iisusie Christie, Synie Bożyj, molitw
radi Preczystyja Twojeja Matiere, i wsiech
swiatych, pomiluj nas. Amień.

Sława Ciebie, Boże nasz, sława Ciebie.

Cariu Niebiesnyj: Swiatyj Boże: Triжды. Sława,
i nynie: Preswiataja Trojce: Hospodi, pomiluj.
Triжды. Sława, i nynie: Otcze nasz: (zri str. 4 i 5)

Tropari:

Pomiluj nas, Hospodi, pomiluj nas, wsiakaho
bo otweta niedoumiejuszcze, siju Ti molitwu jako
Władyce hresznii prinosim: pomiluj nas.

Sława:

Hospodi, pomiluj nas, na Tia bo upowa-
chom; nie prohniewajsia na ny zieło, nize pomiani
biezzakonij naszych, no prizri i nynie jako
blahoutrobien,

бл҃гоутрѣбентъ, и ѿзбави ны ѿ врагѣхъ нашихъ: ты бо еси бг҃ъ нашъ, и мы людіе твои, вси дѣла рѣкѹ твоєю, и има твоє призываемъ.

И нынѣ:

Мл҃рдїа двѣры ѿвѣрзи намъ, бл҃гословеннаа бже, надѣющїиса на тѣ да не погїбнемъ, но да ѿзбавимса тобою ѿ бѣдъ: ты бо еси спїне рода хр҃тіанскагѡ.

Гди, помилуй, бг҃е.

Млтва ѿ, ст҃агѡ макаріа великагѡ:

Бже вѣчный, и цр҃ю всѣкагѡ созданїа, сподобивый мѧ даже въ часъ сей dospѣти, прости ми грѣхї, ꙗже сотворихъ въ сей день, дѣломъ, словомъ и помышленїемъ: и очисти, гди, смиреннѡю мою дш҃ш ѿ всѣкїа скверны плоти и дш҃ха. И даждь ми, гди, въ ноци сей сонъ преити въ мирѣ: да воставъ ѿ смиреннагѡ ми ложа, благоугождѹ престѣомѹ имени твоемѹ, во всѣ дни живота моего, и поперѹ борющымъ мѧ врагїи плотскїа и безплѣтныа. И ѿзбави мѧ, гди, ѿ

помышленїи

blahoutrobien, i izbawi ny ot wrah naszych; Ty bo jesi Boh nasz, i my ludije Twoi, wsi dzieła ruku Twojej, i imia Twoje przywajem.

I nynie:

Miłosierdija dwieri otwieri nam, Błahosłowiennaja Bohorodice, nadziejuszczysia na Tia da nie pohibniem, no da izbawimsia Toboju ot bied: Ty bo jesi spasienje roda christianskaho.

Hospodi, pomiluj, 12.

Molitwa 1, Swiataho Makarija Wielikaho:

Boże wiecznyj, i Cariu wsiakaho sozdanija, spodobiwyj mia daże w czas siej dospieti, prosti mi hrechi, ꙗже sotworich w siej dień, dziełom, słowom i pomyszlenijem, i oczysti, Hospodi, smirennuju moju duszu ot wsiakija skwierny płoti i ducha. I dažd' mi, Hospodi, w noszczy siej son prejti w mire; da wostaw ot smirennaho mi łoża, blahouhoždu preswiatomu imieni Twojemu, wo wsia dni żywota mojeho, i popieru boriuszczija mia wrahi płotskija i biezplętnyja. I izbawi mia, Hospodi, ot pomyszlenij sujetnych,

oskwierniajuszczych

помышлѣній сѣтныхъ, ѡскверняющихъ ма, и похотей лжкавыхъ. Иѡкѡ твоѣ ѣсть црѣтво, и сила и слава, оца и сѡна и стѡгѡ дѡха, нынѣ и приснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ. Амѡнъ.

Млѣтва ѡ, стѡгѡ антѡѡха:

Вседержителю, слово оцее, самъ совершенъ сый, иисе хрѣте, многагѡ ради млрдѡа твоегѡ, никогдѡже ѡлжчѡйсѡ менѣ раба твоегѡ, но всегда во мнѣ почибай. Иисе, добрый пастырю твоихъ овецъ, не предаждь менѣ крѡмолѣ смѡинѣ, и желанѡю сатанинѡ не ѡстѡви менѣ, ѡкѡ сѣма тлѡ во мнѣ ѣсть. Ты оубѡ, гдѡ бже поклонѡемый, црѡ стѡй, иисе хрѣте, спѡща ма сохрани немерцающимъ свѣтомъ, дѡхомъ твоимъ стѡимъ, имже ѡстѡилъ еси твоѡ оученики. Дѡждь, гдѡ, и мнѣ недостѡйномѡ рабѡ твоемѡ спѡне твоѣ на лѡжи моѣмъ: просвѣти оумъ мой свѣтомъ разума стѡгѡ еѡлѡа твоегѡ: дѡшѡ лѡбѡвѡю крѣта твоегѡ: сѣрдце чистотѡю словесѣ твоегѡ: тѣло моѣ твоѡю стрѣтѡю безстрастнѡю: мѡсль моѡ твоимъ

oskwierniajuszczych mia, i pochetiej łukawych. Jako Twoje jest' carstwo, i siła i sława, Otca i Syna i Swiataho Ducha, nynie i prisno, i wo wieki wiekow. Amiń.

Molitwa 2, Swiataho Antiocha:

Wsiedierżytielu, Słowo Otczeje, Sam sowier-szen syj, Iisusie Christie, mnohaho radi miłosier-dija Twojeho, nikohdaze otłuczajsia mienie raba Twojeho, no wsiehda wo mnie poczzywaj. Iisusie, dobryj Pastyriu Twoich owiec, nie predažd' mienie kramole zmiinie, i żełaniju sataninu nie ostawi mienie, jako siemia tli wo mnie jest'. Ty ubo, Hospodi Boże pokłaniajemyj, Cariu Swiatyj, Iisusie Christie, spiaszcza mia sochrani niemierca-juszczym swietom, Duchom Twoim Swiatym, Imże oswiatił jesi Twoja uczeni. Dažd', Hospodi, i mnie niedostojnomu rabu Twojemu spasienije Twoje na łoży mojem; proswieti um moj swietom razuma swiataho Jewanhielija Twojeho; duszu lubowiju Kresta Twojeho; sierdce czystotoju słowiesie Twojeho; tieło moje Twojeju strastiju biezstrastnoju;

твоимъ смиреніемъ сохрани, и воздвигни
мѧ во время подобно на твоє славословіе.
Иѡкв препрославленъ еси со безначальнымъ
твоимъ оцемъ, и съ престымъ дхомъ во
вѣки. Аминь.

Млтва Г:

Гди бже нашъ, еже согрѣшихъ во дни
сѣмъ, словомъ, дѣломъ и помышленіемъ,
иѡкв блгъ и члвкколюбець прости ми.
Миренъ сонъ и безматѣженъ дарѹи ми:
ѡггла твоего хранителя послѣ, покрывающа и
соблюдающа мѧ ѿ всѧкаго зла, иѡкв ты
еси хранитель душамъ и тѣлесемъ нашимъ,
и тебѣ славу возсылаемъ, оцѹ и снѹ и
сѣомѹ дхѹ, нынѣ и присно, и во вѣки
вѣкѹвъ. Аминь.

Млтва Д, сѣагѹ иѡанна златоустагѹ:

Гди, не лишѣ мене небныхъ твоихъ блгъ.
Гди, избави мѧ вѣчныхъ мѹкъ. Гди, оумомъ
ли или помышленіемъ, словомъ или дѣ-
ломъ согрѣшихъ, прости мѧ. Гди, избави
мѧ

biezstrastnoju; mysl' moju Twoim smirenijem
sochrani, i wozdwihni mia wo wremia podobno na
Twoje sławosłowije. Jako preproslawlen Jesi so
Bieznaczalnym Twoim Otcem; i s Preswiatym
Duchom wo wieki. Amiń.

Molitwa 3:

Hospodi Boże nasz, jeże sohreszych wo dni
siem, słowom, dziełom i pomyszlenijem, jako
Błah i Czelowiekolubiec prosti mi. Miren son
i biezmiatiezen daruj mi; anhiela Twojeho
chranitiela posli, pokrywajuszcz a i sobluda-
juszcz a mia ot wsiakaho zła, jako Ty jesi
Chranitiel duszam i tielesiem naszym, i Tiebie
sławu wozsyłajem, Otcu i Synu i Swiatomu
Duchu, nynie i prisno, i wo wieki wiekow.
Amiń.

Molitwa 4, Swiataho Ioanna Zlatoustaho:

Hospodi, nie liszy mienie niebiesnych Twoich
błah. Hospodi, izbawi mia wiecznych muk.
Hospodi, umom li ili pomyszlenijem, słowom
ili dziełom sohreszych, prosti mia. Hospodi,
izbawi

м̀а вс̀акагѡ невѣдѣнїа ѿ забвенїа, ѿ малодушїа, ѿ ѡкаменѣннагѡ нечѹствїа. Гди, ѿбави м̀а ѿ вс̀акагѡ ѿскушенїа. Гди, просвѣти моѣ сѣрдце, ѣже помрачи лѹкавое похотѣнїе. Гди, азъ ѿкѡ человекъ согрѣшихъ, ты же, ѿкѡ бгъ щедръ, помилуй м̀а, видѡ немощь души моеѡ. Гди, послѡ блгодать твою въ помощь мнѣ, да прославлю ѿма твоѣ стѣе. Гди, ѿисе хртѣ, напиши м̀а раба твоегѡ въ книзѣ живѡтнѣй, ѿ даруй ми конецъ благїй. Гди, бже мой, аще ѿ ничтоже благо сотворихъ предъ тобою, но даждь ми, по блгодати твоей, положи ти начало благое. Гди, ѡкропи въ сѣрдцѣ моемъ росу блгодати твоеѡ. Гди небесе ѿ земли, помани м̀а грѣшнаго раба твоегѡ, студнаго ѿ нечїстаго, во царствїи твоемъ. Амїнь.

Гди, въ поканїи прїими м̀а. Гди, не ѡстави мене. Гди, не введи мене въ напасть. Гди, даждь ми мысль благоу. Гди, даждь ми слезы, ѿ памать смѣртнѹю, ѿ ѡмилѣнїе.

Гди,

izbawi mia wsiakaho niewiedienija i zabwienija, i małoduszija, i okamieniennaho nieczuwstwija. Hospodi, izbawi mia ot wsiakaho iskuszenija. Hospodi, proswieti moje sierdce, jeze pomraczy łukawoje pochotienije. Hospodi, az jako czelowiek sohreszych, Ty ze, jako Boh szcedr, pomiluj mia, widia niemoszcz duszy mojeja. Hospodi, posli blahodat' Twoju w pomoszcz mnie, da proslawlu imia Twoje swiatoje. Hospodi, Iisusie Christie, napiszy mia raba Twojeho w knizie żywotniej, i daruj mi koniec blahij. Hospodi, Boze moj, aszcze i nicztoze blaho sotworich pred Toboju, no dažd' mi, po blahodati Twojej, położyti naczało blahoje. Hospodi, okropi w sierdce mojem rosu blahodati Twojeja. Hospodi niebiesie i ziemi, pomiani mia hresznaho raba Twojeho, studnaho i nieczystaho, wo carstwii Twojem. Amiń.

Hospodi, w pokajaniu priimi mia. Hospodi, nie ostawi mienie. Hospodi, nie wwiedi mienie w napast'. Hospodi, dažd' mi mysl' blahu. Hospodi, dažd' mi slezy, i pamiat' smiertnuju, i umilenije.

Hospodi,

Гди, даждь ми помыслъ исповѣданіа грѣхѡвъ моихъ. Гди, даждь ми смиреніе, цѣломудріе, и послушаніе. Гди, даждь ми терпѣніе, великодушіе и кротость. Гди, всели въ мѧ корень благихъ, страхъ твой въ сердце мое. Гди, сподоби мѧ любити тѧ ѿ всеа души моеа и помышленіа, и творити во всемъ волю твою. Гди, покрый мѧ ѿ человекъ нѣкоторыхъ, и вѣсѡвъ, и страстей, и ѿ всакиа иныа неподобныа вещи. Гди, вѣси ѡко твориши, ѡкоже ты волиши, да вѣдетъ вола твоа и во мнѣ грѣшнѣмъ: ѡко бѣгословенъ еси во вѣки. Аминь.

Млтва ѣ, ко престѣй вѣѣ:

Блггв црѧ блгга мти, пречтаа и бѣгословеннаа вѣе мріе, млть сна твоегѡ и бга нашегѡ излей на страстную мою душу, и твоими млтвами настѡви мѧ на дѣланіа блгга, да прочее время живота моего безъ порока преидѡ, и тобою рай да ѡбращѡ, вѣе дѡво, едина чтаа и бѣгословеннаа.

Млтва

Hospodi, dažd' mi pomysł ispowiedanija hrechow moich. Hospodi, dažd' mi smirenije, celomudrije, i posłuzhanije. Hospodi, dažd' mi tierpienije, wielikoduszije i krotost'. Hospodi, wsieli w mia koreń błaich, strach Twój w sierdce moje. Hospodi, spodobi mia lubiti Tia ot wsieja duszy mojeja i pomyszlenija, i tworiti wo wsiem wolu Twoju. Hospodi, pokryj mia ot czelowiek niekatorych, i biesow, i strastiej, i ot wsiakija inyja niepodobnyja wieszczy. Hospodi, wiesi jako tworisz, jakoże Ty wolisz, da budiet wola Twoja i wo mnie hreszniem; jako błaosłowien jesi wo wieki. Amiń.

Molitwa 5, ko Preswiatej Bohorodice:

Błahaho Caria Błahaja Mati, Preczystaja i Błaosłowiennaja Bohorodice Maryje, miłost' Syna Twojeho i Boha naszego izlej na strastnuju moju duszu, i Twoimi molitwami nastawi mia na diejanija błahaja, da proczeje wremia żywota mojeho biez poroka prejdu, i Toboju raj da obraszczu, Bohorodice Diewo, jedina Czystaja i Błaosłowiennaja.

Molitwa

МѢтва 5, ко стѣому а҃г҃лау хранителю:

А҃г҃ле хр҃товъ, хранителю мой стѣй, и покровителю души и тѣла моего, всѣ ми прости, елика согрѣшихъ во днешній день: и ѿ всѣкаго лукавства противнаго ми врага избави мѧ, да ни въ коемже грѣсѣ прогнѣваю б҃га моего: но моли за мѧ грѣшнаго и недостѣйнаго раба, ѡакъ да достѣйна мѧ покажеша б҃гости и милости всестѣя тр҃цы, и мѣре г҃да моего и҃са хр҃та и всѣхъ стѣихъ. Аминь.

Кондакъ вѣѣ:

Взбранной воеводѣ побѣдительнаѧ, ѡакъ избавльшесѧ ѿ злыхъ, б҃годарственнаѧ воспоемъ ти раби твои, вѣѣ: но ѡакъ и мѣщаѧ державѣ непобѣдимѣю, ѿ всѣкихъ насъ бѣдъ свободи, да зовемъ ти: радуйсѧ, невѣсто невѣстнаѧ.

Преславнаѧ приснодѣво, мѣти хр҃та б҃га, принеси нашу молитву сыну твоему, и б҃гу нашему, да спасетъ тобою души наша.

Всѣ

Molitwa 6, ko Swiatomu Anhielu Chraniteliu:

Anhiele Christow, chraniteliu moj swiatyj i pokrowiteliu duszy i tiela mojeho, wsia mi prosti, jelika sohreszych wo dnieszniej dień; i ot wsiakaho łukawstwija protiwnaho mi wraha izbawi mia, da ni w kojemże hresie prohniewaju Boha mojeho; no moli za mia hresznaho i niedostojnaho raba, jako da dostojna mia pokażesz błahosti i miłosti Wsieswiatyja Trojcy, i Matiere Hospoda mojeho Iisusa Christa i wsiech swiatych. Amiń.

Kondak Bohorodice:

Wzbrannoj Wojewodie pobieditielnaja, jako izbawlszesia ot złych, błahodarstwiennaja wospisujem Ti rabi Twoi, Bohorodice: no jako imuszczaja dierzawu niepobiedimuju, ot wsiakich nas bied swobodi, da zowiem Ti: radujsia, Niewiesto Nieniewiestnaja.

Preslawnaja Prisnodiewo, Mati Christa Boha, priniesi naszu molitwu Synu Twojemu i Bohu naszemu, da spasiet Toboju duszy nasza.

Wsie

Всѣ оупованіе мое на Тя возлагаю, Мати Бжїѡ, сохрани ма подъ кровомъ твоимъ.

Оупованіе мое оцъ, прибѣжище мое снъ, покровъ мой дхъ стый: трце стѡа, слава тебѣ.

Достойно ѣсть: **Слава, и нынѣ:** Гди, помилуй. **Трижды.** Гди иисе хрте: (зри стр. кѣ и кѡ)

Просвѣти очи мои, хрте бже, да не когда оуцнѡ въ смертъ, да не когда речетъ врагъ мой: оукрѣпихса на него.

Слава:

Застѣпникъ души моеѡ буди, бже, ѡкв посредѣ хождѡ стей многихъ: избави ма ѡ нихъ, и спаси ма, бже, ѡкв члвѣколюбецъ.

И нынѣ:

Преславнѡю бжїю мтеръ, и стыхъ агглъ стѣйшю немолчно воспоймъ, сердцемъ и оусты вѡродицъ сїю исповѣдающе, ѡкв воистиннѡ рѡждшю намъ бга воплощенна, и молащюся непрестанно ѡ душахъ нашихъ.

Мѡтва

Wsie upowanie moje na Tia wozlahaju, Mati Bozyja, sochrani mia pod krowom Twoim.

Upowanie moje Otec, pribiezyszczе moje Syn, pokrow moj Duch Swiatyj; Trojce Swiataja, slawa Tiebie.

Dostojno jest': **Slawa, i nynie:** Hospodi, pomiluj. **Trizdy.** Hospodi, Iisusie Christie: (zri str. 28 i 29)

Proswieti oczy moi, Christie Boze, da nie kohda usnu w smiert', da nie kohda reczet wrah moj: ukrepichsia na nieho.

Slawa:

Zastupnik duszy mojeja budi, Boze, jako posredie chozdu sietiej mnohich; izbawi mia ot nich, i spasi mia, Blaze, jako Czelowiekolubiec.

I nynie:

Preslawnuju Bozyju Matier, i swiatych aniel swiatiejszju niemolczno wospoim, sierdcem i usty Bohorodicu siju ispovedajuszczе, jako woistinnu rozdszju nam Boha woploszczenna, i molaszczujusia nieprestanno o duszach naszych.

Molitwa

Мѣтва чѣтному крѣсту:

Да воскреснетъ бѣтъ, и расточатся врази егѡ, и да вѣжатъ ѿ лица егѡ ненавидящии егѡ. Иѣкѡ исчезаетъ дымъ, да исчезнутъ: иѣкѡ таетъ воскъ ѿ лица огня, такъ да погибнутъ вѣси ѿ лица любящихъ бѣга, и знаменующихся крестнымъ знаменіемъ, и въ веселіи глаголющихъ: радуйся, пречестный и животворящий кресте гденъ, прогоняй вѣсы силою на тебѣ пропавшаго гда нашего іиса хрѣта, во адъ сшедшаго, и поправшаго силу діаволу и даровавшаго намъ тебѣ крѣтъ свой чѣтныи на прогнаніе всякаго супостата. ѿ пречестный и животворящий кресте гденъ, помогай ми со стѡю гпжею дѡю вѣею, и со всеми стѣми во вѣки. Амѣнь.

или:

Ѿгради ма, гди, силою чѣтнаго и животворящаго твоего крѣта и сохрани ма ѿ всякаго зла.

Мѣтвы:

Molitwa Czystnomu Krestu:

Da woskresniet Boh, i rastoczatsa wrazi Jeho, i da biezat ot lica Jeho nienawidiaszczyi Jeho. Jako ischezajet dym, da ischeznut; jako tajet wosk ot lica ohnia, tako da pohibnut biesi ot lica lubiaszczych Boha, i znamienujuszczysia krestnym znamenijem, i w wiesielii hlaholuszczich: radujsia, preczestnyj i żywotworaszczyj Krestie Hospodień, prohonijaj biesy siłoju na Tiebie propiataho Hospoda naszeho Iisusa Christa, wo ad sszedzaho, i poprawszaho siłu diawolu i darowawszaho nam Tiebie Krest swoj czestnyj na prohnanije wsiakaho supostata. O preczestnyj i żywotworaszczyj Krestie Hospodień, pomohaj mi so swiatoju Hospožeju Diewoju Bohorodiceju, i so wsiemi swiatymi wo wieki. Amiń.

ili:

Ohradi mia, Hospodi, siłoju czestnaho i żywotworaszczaho Twojeho Kresta i sochrani mia ot wsiakaho zła.

Molitwy:

МЛТВЫ:

Ѡслави, Ѡстави, прости вѣже, прегрѣшеніа нѡша, вѡльнаа ѡ невѡльнаа, ѡже въ слѡвѣ ѡ въ дѣлѣ, ѡже въ вѣдѣніи ѡ не въ вѣдѣніи, ѡже во дни ѡ въ нощи, ѡже во оумѣ ѡ въ помышленіи: всѡ намъ прости, ѡкв блгъ ѡ члвѣколюбець.

Ненавидѡщихъ ѡ вбѣдѡщихъ насъ прости, гди члвѣколюбче. Блготворѡщымъ блгосотвори. Братіамъ ѡ сродникѡмъ нашимъ дарѡи ѡже ко спнію прошеніа ѡ жизнь вѣчнѡю: въ немоцехъ ссѡщѡ посети, ѡ исцѣленіе дарѡи. Ѡже на мѡри оуправи. Путешествѡщымъ спутешествѡи. Служѡщымъ ѡ милѡщымъ насъ грѣхѡвъ ѡставленіе дарѡи. Заповѣдавшихъ намъ недостѡйнымъ молитисѡ ѡ нихъ, помилѡи по велицѣи твоѣи млти. Помани, гди, прежде оусѡпшихъ ѡтець ѡ братіи нашихъ, ѡ оупокѡи ихъ ѡдѣже присѣщѡетъ свѣтъ лица твоегѡ. Помани, гди, братіи нашихъ плѣненныхъ, ѡ избѡви ѡ

Ѡ всѡкагѡ

Molitwy:

Oslabi, ostawi, prosti Boze, prehreszenija nasza, wolnaja i niewolnaja, jaże w słowie i w dziele, jaże w wiedzeniu i nie w wiedzeniu, jaże wo dni i w noszczy, jaże wo umie i w pomyszeniu; wsia nam prosti, jako Błah i Czelowiekolubiec.

Nienawidiaszczyc i obidiaszczyc nas prosti, Hospodi czelowiekolubcze. Błahotworaszczyc błahosotwory. Bratijam i srodnikom naszym daruj jaże ko spasieniju proszenija i żyzn wiecznuju; w niemoszczec suszczyja posieti, i iscelenije daruj. Iże na mory uprawi. Putieszestwujuszczyc sputieszestwuj. Służaszczyc i miłujuszczyc nas hrechow ostawlenije daruj. Zapowiedawszczyc nam niedostojnym molitisia o nich, pomiluj po wielicej Twojej miłosti. Pomiani, Hospodi, preźdie usopszczyc otiec i bratij naszych, i upokoj ich idieże prisieszczajet swiet lica Twojego. Pomiani, Hospodi, bratij naszych pleniennyc, i izbawi ja ot wsiakaho obstojanija. Pomiani, Hospodi, plodonosiaszczyc

Ѫ всѣкагѡ ѡбстоѡнїѡ. Помани, гди, плодоносѣщихъ и добродѣлающихъ во стѣихъ твоихъ церквахъ, и даждь имъ ѡже ко спїю прошенїѡ и жизнь вѣчнѡю. Помани, гди, и насъ смиренныхъ, и грѣшныхъ, и недостойныхъ рабъ твоихъ, и просвѣти насъ оумъ свѣтомъ разума твоегѡ, и настави насъ на стезю заповѣдей твоихъ: молитвами пречтыѡ влчцы нашеѡ бцы и приснодѣвы мрїи, и всѣхъ твоихъ стѣихъ, ѡкѡ блгословенъ еси во вѣки вѣкѡвъ. Амїнь.

Въ рѡцѣ твои, гди ѡсе хртѣ, бже мой, предаю дхъ мой. Ты же ма блгослови, ты ма помилуй и живѡтъ вѣчный даруй ми. Амїнь.

Послѣдованїе

plodonosiaszczych i dobrodziejuszczych w swiatych Twoich cerkwach, i dażd' im jaże ko spasienu prosheniya i zyzn' wiecznuju. Pomiani, Hospodi, i nas smirennych, i hresznych, i niedostojnych rab Twoich, i proswieti nasz um swietom razuma Twojego, i nastawi nas na stiezju zapowiediej Twoich; molitwami preczystyja Wladyczycy naszeja Bohorodicy i prismetewy Marii, i wsiech Twoich swiatych, jako blagoslowien jesi wo wieki wiekow. Amiin.

W ruce Twoi, Hospodi Iisusie Christie, Boze moj, predaju duch moj. Ty ze mia blagoslowi, Ty mia pomiluj i zywot wiecznyj daruj mi. Amiin.

Posledowanije

Послѣдованіе ко сѣому причащенію.

Млтвами сѣихъ оцѣ нашихъ, гди, іисе
хрѣте, бже нашъ, помилуй насъ. Амѣнь.

Црю небный: Сѣй бже: Трижды. Слава, и
нынѣ: Престала трце: Гди, помилуй. Трижды.
Слава, и нынѣ: Оцѣ нашъ: (зри стр. 4 и 5).
Гди, помилуй, ѿ. Приидите, поклонимся: Три-
жды. (зри стр. 7 и 8).

И настоащымъ тропарѣ, гласъ ѿ:

Беззаконіа моа презри, гди, ѿ двы рож-
дѣиса, и сердце мое очисти, храмъ то тво-
ра пречѣтому твоему телу и крови: ниже
ѿрини мене ѿ твоего лица, безъ числа имѣ-
ай велию млть.

Слава:

Posledowanie ko Swiatomu Pricaszczeniu

Molitwami swiatych otiec naszych, Hospodi,
Iisusie Christie, Boze nasz, pomiluj nas. Amien.

Cariu Niebiesnyj: Swiatyj Boze: Triжды. Slawa,
i nynie: Preswiataja Trojce: Hospodi, pomiluj.
Triжды. Slawa, i nynie: Otcze nasz: (zri str. 4 i 5)
Hospodi, pomiluj, 12. Priiditie, poklonimsia: Triжды.
(zri str. 10 i 11)

I nastojaszczyja tropari, hlas 8:

Biezzakonija moja prezri, Hospodi, ot Diewy
rozdiesia, i sierdce moje oczysti, chram to tworia
preczystomu Twojemu Tielu i Krowi; nize otrini
mienie ot Twojeho lica, biez czysla imiejaj wieliju
milost'.

Слава:

Слѡва:

Во причащеніи сѣи твоихъ какъ дерзну недостойный; аще во дерзну къ тебѣ приступити съ достойными, хитонъ мѡ въличаетъ, какъ нѣсть вечерній, и осужденіе исходатайствую многогрѣшной души моеѣ: ѡчисти, гди, скверну души моеѡ и спаси мѡ, какъ члѣколюбецъ.

И нынѣ:

Многа мнозества моихъ, бже, прегрѣшеній: къ тебѣ привѣгохъ, чтаѡ, спніѡ трѣвахъ. Посѣти немощствующую мою душу и моли сѡа твоего и бга нашего дати ми ѡставленіе, какъже содѣлахъ лютыхъ, единая бгословеннаѡ.

Во сѣю же и великую четыредесѡтницю глаголи:

Егда славнии ѡченицы на ѡмовеніи вечери просвѣщасѡ, тогда іуда злочестивый сребролюбиемъ недговавъ ѡмрачасѡ, и беззаконнымъ сдѡамъ тебѣ, прѣвнаго сдѡію, предаѣтъ. Виждь, имѣній рачителю, сихъ ради

Sława:

Wo priczastije Swiatyń Twoich jako dierznu niedostojnyj? Aszcze bo dierznu k Tiebie pristupiti s dostojnymi, chiton mia obliczajet, jako niest' wieczernij, i osuzhdienije ischodatajstwuju mnohohresznoj duszy mojej: oczysti, Hospodi, skwiernu duszy mojeja i spasi mia, jako Czelowiekolubiec.

I nynie:

Mnohaja mnozestwa moich, Bohorodice, prehreszenij; k Tiebie pribiehoch, Czystaja, spasienija trebuja. Posieti niemoszczstwujuszczuju moju duszu i moli Syna Twojeho i Boha naszeho dati mi ostawlenie, jaze sodiejach lutyh, jedina Błogosłowiennaja.

Wo swiatuju ze i wielikuju Czetyrediesiatnicu hłaholi:

Jehda sławnii uczenicy na umowienii wieczeri proswieszachusia, tohda Iuda zloczestiwij srebroлюбиемъ nieduhowaw omraczasesia, i bezzakonnym sudijam Tiebie, prawiednaho Sudiju, predajet. Wižd', imienij raczytielu, sich radi udawlenie

ради оудавленіе оупотребивша: бѣжи несѣтыа души, оучителю таковаа дерзнувшіа: ѿже ѿ всѣхъ блгій, гди, слава тебѣ.

Млтва а, сѣгв ѿванаа златоустагв:

Бже, ѿслави, ѿстави, прости ми согрѣшеніа моа, елика ти согрѣшихъ, ѿце словомъ, ѿце дѣломъ, ѿце помышленіемъ, волею илѣ неволею, разумомъ илѣ неразуміемъ, вса ми прости, ѿкв блгъ и члвколѣвецъ. И млтвами пречтыа твоєа мѣре, оумныхъ твоихъ служителей и сѣихъ силъ и всѣхъ сѣихъ ѿ вѣка тебѣ блгозгодившихъ, неосужденно блговолѣ прѣати ми сѣе и пречтѣе твоє тѣло и чѣтнѣю кровъ, во исцѣленіе души же и тѣла и во ѿчищеніе лжкавыхъ моихъ помышленій: ѿкв твоє єсть црѣтво и сила и слава, со оцѣмъ и сѣымъ дхѣмъ, нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ. Амѣнъ.

Млтва б, сѣгв ѿванаа дамаскина:

Пред двѣрьми храма твоєгѣ предстою, и лютыхъ помышленій не ѿстѣпаю: но ты, хрѣте

udawlenije upotrebiwsza; bieży niesytyja duszy, Uczytielu takowaja dierznuwszyja; iże o wsiech błahij, Hospodu, sława Tiebie.

Molitwa 1, Swiataho Ioanna Zlatoustaho:

Boże, osłabi, ostawi, prosti mi sohreszenija moja, jelika Ti sohreszych, aszche słowom, aszche dziełom, aszche pomyszlenijem, woleju ili niewoleju, rozumom ili nierazumijem, wsia mi prosti, jako Błah i Czelowiekolubiec. I molitwami Preczystyja Twojeja Matiere, umnych Twoich służytielej i swiatych sił i wsiech swiatych ot wieka Tiebie błahouhodiwszych, nieosużdienno błahowoli prijati mi Swiatoje i Preczystoje Twoje Tiele i Czestnuju Krow, wo iscelenije duszy że i tieła i wo oczyszczenije łukawych moich pomyszlenij; jako Twoje jest' carstwo i siła i sława, so Otcem i Swiatym Duchom, nynie i prisno i wo wieki wiekow. Amiń.

Molitwa 2, Swiataho Ioanna Damaskina:

Pred dwierymi chrama Twojeho predstoju, i lutyh pomyszlenij nie otstupaju; no Ty, Christie

Boże,

хрѣтѣ вѣже, мытарѣ ѡправдѣвый и хананію помѣловавый и разбойнику раѣ двѣри ѡвѣрзый, ѡвѣрзи ми ѡѣтрѡвы члѣвѣколюбіѣ твоегѡ и прїимѣ ма приходѣща и прикасающасѣ тебѣ, ѣкѡ блѡдницѣ и кровотоцѣвѣю: ѡѡ ѡѣбѡ краѣ рѣзы твоегѡ коснѣвшисѣ ѡѡдѡбѣ ищѣленіе прїѣтъ, ѡѡ же прѣчѣтѣи твоѣ ноѡзѣ ѡѡдержѣвши разрѣшеніе грѣхѡвѣ понесѣ. ѣзѣ же ѡкаѣнный, все твоѣ тѣло дерзѣѡ воспрїѣти, да не ѡпалѣнѣ блѡд: но прїимѣ ма, ѣкоже ѡныѣ, и просвѣтѣ моѡ душѣвнаѣ чѣвства, попалѣѡ моѡ грѣхѡвныѣ винѣ, мѣтвами безсѣменнѡ рѡждшѣѡ тѣ и небныхѣ силѣ: ѣкѡ блѡгословѣнѣ еси во вѣки вѣкѡвѣ. ѣминѣ.

Мѣтва 1, сѣѡгу іѡанна златѡстагу:

Вѣрѣю, гди, и исповѣдѣю, ѣкѡ ты еси воистиннѣ хрѣтѡсѣ, сѣѣ блѡ живѡгу, прїшѣдый въ мѣръ грѣшныѣ сѣстѣ, ѡ нѣхѣже пѣрвый есмѣ ѣзѣ. Ещѣ вѣрѣю, ѣкѡ сѣѣ естѣ сѣмоѣ прѣчѣтѡѣ тѣло твоѣ, и сѣѣ естѣ сѣмаѣ чѣтнаѣ кровѣ твоѣ. Молѣсѣ ѡѡбѡ тебѣ:

помѣлѣи

Boże, mytara opravdiwyj i chananieju pomiłowawyj i razbojniku raja dwiery otwierzyj, otwierzi mi utroby czelowiekolubija Twojego i priimi mia prichodiaszcza i prikasajuszczasia Tiebie, jako błudnicu i krowotoczywuju; owa ubo kraja rizy Twojeja kosnuwszysia udob' iscelenije prijat, owa że preczystiei Twoi nozie udierzawszy razreszenije hrechow poniesie. Az że okazannyj, wsie Twoje Tielo dierzaja wosprijati, da nie opalen budu; no priimi mia, jakoże onyja, i proswieti moja duszewnaja czuwstwa, popalaja moja hrechownyja winy, molitwami biezsiemiennie rozd-szyja Tia i niebiesnych sił; jako błahosłowien jesi wo wieki wiekow. Amiń.

Molitwa 3, Swiatoho Ioanna Zlatoustaho:

Wieruju, Hospodi, i ispowieduju, jako Ty jesi woistinnu Christos, Syn Boha Żywaho, przsedyj w mir hresznyja spasti, ot nichże pierywyj jesm' az. Jeszcze wieruju, jako sije jest samoje Preczystoje Tielo Twoje, i sija jest samaja Czestnaja Krow Twoja. Molusia ubo Tiebie:

pomiluj

помилуй мѧ и прости ми прегрѣшеніа моѧ,
вѣольнаѧ и невѣольнаѧ, ѡже словомъ, ѡже
дѣломъ, ѡже вѣдѣніемъ и невѣдѣніемъ, и
сподоби мѧ неосужденно причаститисѧ пре-
чѣтыхъ твоихъ тайнствъ, во оставленіе грѣ-
хѣвъ и въ жизнь вѣчную. Аминь.

Вѣчери твоѧ тайныѧ днесь, снѣ бжій, при-
частника мѧ приими: не бо врагомъ твоимъ
тайно повѣмъ, ни лобзаніа ти дамъ ѡкв
ѡгда, но ѡкв разбойникъ исповѣдаю тѧ:
помани мѧ, гди, во црѣвїи твоѣмъ.

Да не въ судъ, или во осужденіе будеть
мнѣ причащеніе сѣыхъ твоихъ тайнъ, гди,
но во исцеленіе души и тѣла. Аминь.

pomiluj mia i prosti mi prehreszenija moja,
wolnaja i niewolnaja, jaże słowom, jaże dziełom,
jaże wiedieniem i niewiedieniem, i spodobi mia
nieosuzdienno priczastitisia Preczystych Twoich
Tainstw, wo ostawlenije hrechow i w żyzn wiecz-
nuju. Amiń.

Wieczeri Twojeja tajnyja dnieś, Synie Bożyj,
priczastnika mia priimi; nie bo wrahom Twoim
tajnu powiem, ni łobzanija Ti dam jako Iuda,
no jako razbojnik ispowiedaju Tia: pomiani mia,
Hospodi, wo carstwii Twojem.

Da nie w sud, ili wo osuzdzenie budiet mnie
priczaszczzenie swiatych Twoich Tain, Hospodi,
no wo iscelenije duszy i tieła. Amiń.

Послѣдованіе по стѣмъ причащеніи.

СЛА́ВА ТЕБѢ, БЖЕ! СЛА́ВА ТЕБѢ, БЖЕ! СЛА́ВА
ТЕБѢ, БЖЕ!

Мѣтва ѿ, благодарственнаа:

Благодарю́ тебѣ, гди, бже мой, ꙗ́кѡ не
ѡринꙋлъ мѣ єси грѣшнаго, но ѡвцника мѣ
быти стѣиныхъ твоиꙋхъ сподобилъ єси. Блго-
дарю́ тебѣ, ꙗ́кѡ мене недостойнаго причасті-
тиса пречтыꙋхъ твоиꙋхъ и небныхъ даровъ сподобилъ єси. Но, вѣко, члвѣколюбче, насъ ради
оумерый же и воскресый и даровавый намъ
страшнаа сѣѣ и животворѣщаа таинства во

блгодѣаніе

Posledowanie po Swiatem Przyszczeniu

Sława Tobie, Boże! Sława Tobie, Boże! Sława
Tobie, Boże!

Molitwa 1, błahodarstwiennaja:

Błahodariu Tia, Hospodi, Boże moj, jako nie
otrynuł mia jesi hresznaho, no obszcznika mia
byti swiatyń Twoich spodobił jesi. Błahodariu
Tia, jako mienie niedostojnaho przczastisia
preczystych Twoich i niebiesnych Darow spodo-
bił jesi. No, Władyko, Czełowiekolubcze, nas
radi umieryj że i woskresyj i darowawyj nam
strasznaa sija i żywotworaszczaja tainstwa wo

błahodiejanije

бл҃годѣаніе ѿ ѡсцѣненіе дѡшѣ ѿ тѣлесѣ нашіхѣ,
 даждѣ быти сѣмѣ ѿ мнѣ во ѿсцѣленіе дѡшѣ
 же ѿ тѣла, во ѡгнѣніе всѣакоу сопротѣв-
 нагоу въ просвѣщеніе ѡчию срѣца моегѡ, въ
 мѣрѣ дѡшевнѣхѣ моѣхѣ силѣ, въ вѣрѣ непос-
 тѣдѣнѣ, въ любѡвь нелицемѣрнѣ, во ѿсполненіе
 премѡрости, въ соблюденіе заповѣдей твоѣхѣ,
 въ приложеніе бж҃твеннѣхѣ твоѣхѣ бл҃годѣати ѿ
 твоегѡ цр҃твѣа присвоеніе: да во стѣни твоѣй
 тѣми сохраниемѣ твою бл҃годѣать поминѣю
 всегда, ѿ не ктому себѣ живѣ, но тебѣ на-
 шемѣ вл҃цѣ ѿ бл҃годѣтелю: ѿ такѣ сегѡ
 житіѣ ѿшѣдѣ ѡ надеждѣ животѣ вѣчнагоу,
 въ прѣносѣщныѣ достѣгнѣ покой, ѿдѣже праз-
 днѣющѣхѣ гл҃асѣ непрѣстѣанныѣ ѿ безконѣчнаѣ
 слѣдѡстѣ зрѣщихѣ твоегѡ лица добротѣ не-
 изрѣченнѣю. Ты бо еси ѿстинное желаніе ѿ
 неизрѣченное весѣліе любѣщихѣ тѣ, хр҃тѣ,
 бж҃е нашѣ, ѿ тѣ поѣтъ всѣ тѣрѣ во вѣки.
 Амѣнь.

blahodiejanie i oswiaszczenie dusz i tieles
 naszych, dazd' byti sim i mnie wo iscelenije duszy
 ze i tieła, wo othnanije wsiakaho soprotivnaho,
 w proswieszczenie oczyju sierdca mojego, w mir
 duszewnych moich sil, w wieru niepostydnju,
 w lubow nielicemiernu, wo ispolnienije pre-
 mudrosti, w sobludienije zapowiediej Twoich,
 w prilozenije bozestwiennyja Twojeja blahodati
 i Twojeho carstwija priswojenije; da wo swiatyni
 Twojej tiemi sochranijem Twoju blahodat' po-
 minaju wsiehda, i nie ktomu siebie żywu, no
 Tiebie naszemu Władcyce i Blahodietielu; i tako
 sieho žytija izszed o nadziezie żywota wiecznaho,
 w prisnosuszcznyj dostihnu pokoj, idieże praz-
 dnujuszczych hl̄as nieprestannyj i biezkoniecz-
 naja sl̄adost' zraszczych Twojeho lica dobrotu
 nieizrieczennuju. Ty bo jesi istinnoje želanije
 i nieizreczennoje wiesielije lubiaszczych Tia,
 Christie, Boże nasz, i Tia pojet wsia twar wo
 wieki. Amiń.

МЛѢТВА БѢ, СѢАГѢ ВАСІЛІА ВЕЛІКАГѢ:

ТѢЛО ТВОЕ СѢОЕ, ГДИ, ІІСЕ ХРѢТЕ, ВЖЕ НАШЪ,
ДА БУДЕТЪ МІ ВЪ ЖИВОТЪ ВѢЧНЫИ, І КРОВЬ
ТВОА ЧТНАА ВО ѠСТАВЛЕНІЕ ГРѢХѢВЪ: БУДИ ЖЕ
МІ БЛАГОДАРЕНІЕ СІЕ ВЪ РАДОСТЬ, ЗДРАВІЕ І ВЕ-
СѢЛІЕ. ВЪ СТРАШНОЕ ЖЕ І ВТОРОЕ ПРИШЕСТВІЕ
ТВОЕ, СПОДОБИ МА ГРѢШНАГО СТАТИ ѠДЕСНЮ
СЛАВЫ ТВОЕА, МЛѢТВАМИ ПРЕЧТЫА ТВОЕА МТРЕ
І ВСѢХЪ СѢХЪ. АМІНЬ.

МОЛІТВЫ

Molitwa 2, Swiataho Wasilija Wielikaho:

Tieło Twoje swiatoje, Hospodi Iisusie Christie,
Boże nasz, da budiet mi w żywot wiecznyj, i krow
Twoja czestnaja wo ostawlenije hrechow; budi
ze mi blahodarenije sije w radost', zdrawije
i wiesielije. W strasznoje ze i wtoroje prisze-
stwije Twoje, spodobi mia hresznaho stati odies-
nuju sławy Twojeja, molitwami Preczystyja
Twojeja Matiere i wsiech swiatych. Amiń.

Molitwy

Молитвы на потребу различны.

Молтва Ісуса:

Гди, Іисе хрѣте, снѣ бжій, помилуй ма
грѣшнаго.

Молтва ко ангелу хранителю:

Ангеле бжій, хранителю мой сѣй, на соблю-
деніе мое ѿ всѣхъ дѣлъ, прилѣжнѣ
молю тѣ: ты ма днѣсь просвѣти, и ѿ всѣ-
каго зла сохрани, ко благому дѣланію на-
стави, и на путѣ спсїа направи. Аминь.

Ѿ шестидесятихъ.

Тропарь, гласъ вѣ:

Путѣ и истина сѣй, хрѣте, спсїника ангела
твоего рабомъ твоимъ нынѣ, якоже твоимъ
иногда, послѣ сохраниающа, и невредимыхъ,
ко славе твоей, ѿ всѣхъ зла во всѣхъ

благочїи

Molitwy na potrzebu różniczną

Molitwa Iesusowa:

Hospodi, Iisusie Christie, Synie Bożyj, pomiluj
mia hresznaho.

Molitwa ko Aniele Chraniteliu:

Aniele Bożyj, chraniteliu moj swiatyj, na so-
bludienije mnie od Boha s niebiesie dannyj,
prileżno molu tia: ty mia dnies proswieti i ot
wsiakaho zła sochрани, ko blahomu diejaniju
nastawi, i na put' spsienija naprawi. Amiin.

O szesnastu szesnastu

Tropar, glas 2:

Put' i istina syj, Christie, sputnika anielea
Twojeho rabom Twoim nynie, jakoze Towii
inohda, posli sochraniajuszcz, i niewredimych,
ko slawie Twojej, ot wsiakaho zła wo wsiacem

blagopoluczni

бл҃гополꙋчїи соблюда́юща, мѣтвами бѣцы, ѣди́не члѣвѣколю́бче.

Кондакъ, гласъ в̄:

Лꙋцѣ и клеопѣ во ѣммаꙋсъ спꙋтѣшествова́вый, сп̄се, шествꙋи и нынѣ рабѡмъ твои́мъ, пꙋтѣшествовати хота́щымъ, ѿ вса́кагѡ избавла́а ихъ зла́гѡ ѡбстоа́нїа: вса́ бо ты, ꙗ́кѡ члѣвѣколю́бець, мо́жеши хота́и.

Мѣтва:

Гди́ и́исе хр̄тѣ бже́ на́шъ, и́стинный и́ живы́й пꙋтѣю, состранствовати мнѣмѡмꙋ твоемꙋ о́тцꙋ и́ѡсифꙋ и пречѣстѣи ти двѣ мѣтри во ѣгꙋпетѣ изво́ливый, и лꙋцѣ и клеопѣ во ѣммаꙋсъ спꙋтѣшествова́вый! И нынѣ смире́ннѡ мо́лимъ тѣ, вл̄ко престо́ый, и рабѡмъ твои́мъ си́мъ твоѣю бл҃годѣтїю спꙋтѣшествꙋи. И ꙗ́коже рабꙋ твоемꙋ твѣи, а́гг҃ла храни́теле и наста́вника послѣ, сохрани́юща и избавла́юща ихъ ѿ вса́кагѡ зла́гѡ ѡбстоа́нїа ви́димыхъ и неви́димыхъ врагѡвѣ, и ко исполне́нїю заповѣдей твои́хъ наста́вля́юща, ми́рнѡ

bl̄hopolꙋczyi sobludajuszczа, molitwami Bohorodicy, Jedinie Czelowiekolubcze.

Kondak, hlas 2:

Łuce i Kleopie wo Emmaus sputieszestwowawuj, Spasie, szestwuj i nynie rabom Twoim, putieszestwowati chotiaszczym, ot wsiakaho izbawlaja ich zlaho obstojanija; wsia bo Ty, jako Czelowiekolubiec, mozeszy chotiaj.

Molitwa:

Hospodi Iisusie Christie Boze nasz, istinnyj i zywyj putju, sostranstwowati mnimomu Twojemu otcu Iosifu i Preczystiej Ti Diewie Marii wo Jehipiet izwoliwyj, i Łuce i Kleopie wo Emmaus sputieszestwowawuj! I nynie smirenno molim Tia, Władyko Preswiatyj, i rabom Twoim sim Twojeju bl̄hodatiju sputieszestwuj. I jakože rabu Twojemu Towii, anhiela chranitiela i nastawnika posli, sochraniajuszczа i izbawlajuszczа ich ot wsiakaho zlaho obstojanija widimych i niewidimych wrahow, i ko ispołnieniu zapowiediej Twoich nastawljajuszczа, mirno že i bl̄hopolꙋczno

ми́рнѡ же ѿ бл̑гополѹчнѡ ѿ здра́вѡ пре-
провождáюща, ѿ пáки цѣлѡ ѿ безматѣжнѡ
возвращáюща: ѿ да́ждь ѿмъ всѣ бл̑го́е своѣ
намѣреніе ко бл̑гоу́гожденію твоѣмѹ бл̑гопо-
лѹчнѡ во сла́вѹ твою̀ испóлнити. Твоѣ бо
ѣсть, ѣже мѣловати ѿ сп̑сати насъ, ѿ тебѣ
сла́вѹ возсыла́емъ со безначáльнымъ твоѣмъ
о́цѣмъ ѿ со престѣымъ ѿ бл̑гимъ ѿ живо-
творя́щимъ твоѣмъ дѣхомъ, ны́нѣ ѿ приснѡ
ѿ во вѣки вѣкѡвъ. ѿмѣнь.

Ѿ бола́щихъ.

Тропа́рь, гла́сь д̑:

Скóрый въ застѹплѣніи ѣдинъ сый, хр̑тѣ,
скóрое свѣше покажи посѣщеніе стра́ждущѣ-
мѹ рабѹ твоѣмѹ, ѿ ѿзбáви ѿ недѹгъ ѿ
гóрькихъ болѣзней: ѿ воздвѣгни во ѣже пѣ-
ти тѣ ѿ славити непрѣстáннѡ, мѣтвами вѣцы,
ѣдине члѣвѣколю́бче.

Конда́къ, гла́сь в̑:

На о́дрѣ болѣзни ле́жачаго ѿ смѣртно́ю
ра́ною оу́звлѣннаго, ꙗ́коже ѿногда́ воздвѣгль
ѣси,

i blahopóuczno i zdrowo preprowożdajuszczá,
i paki celo i biezmiatieżno wozwraszczajusz-
czá; i dažd' im wsie blahoje swoje namierenije
ko blahouhoždieniju Twojemu blahopóuczno
wo sláwu Twoju ispołniti. Twoje bo jest', jeze
mѣłowati i spasati nas, i Tiebie sláwu wozsy-
łajem so bieznaczalnym Twoim Otcem i so
Preswiatym i Blahim i Żywotworaszczym Twoim
Duchom, nynie i prisno i wo wieki wiekow.
Amiń.

O bolaszczych

Tropar, hłas 4:

Skoryj w zastuplenii jedin syj, Christie, skoroje
swysze pokaży posieszczenije strážduszczemu
rabu Twojemu, i izbawi ot nieduh i horkich
bolezniej; i wozdwiłni wo jeze pieti Tia i sławiti
nieprestanno, molitwami Bohorodicy, Jedinie
Czełowiekolubcze.

Kondak, hłas 2:

Na odre boleznii leżaszczaho i smiertnoju
ranoju ujazwlennaho, jakoże inohda wozdwiłł
jesi,

ѣси, спсе, петрѡвѣ тѣщѣ и разслабленнаго на одрѣ носима, сѣце и нынѣ, мѣрде, страждущаго посѣти и исцѣли: ты бо еди́нъ еси недѣги и болѣзни рода нашего понесый и всѣ могій, ꙗ́кѡ многомѣтивъ.

Мѣтва:

Вѣко вседержителю, стѣйи црѣю, наказуй и не оумерщвлѣай, оутверждай низпадающыя и возводиай низверженныя, тѣлесныя челоуѣкѡвѣ скѡрби исправляй, молимса тебѣ, вѣже нашъ, раба твоего (имѣ), немощствующа посѣти мѣтѣю твоєю, прости емѣ всѣкое согрѣшеніе вольное и невольное. Ёй, гди, врачѣбнѣю твою силѣ съ нѣсѣ низпосли, прикосниса тѣлеси, оугаси огнѣвицѣ, оукроти страсть и всѣкѣю немошь тащѣса, вѣди врачъ раба твоего (имѣ), воздвѣгни его ѿ одра болѣзненна и ѿ лѡжа ѡсловленіа цѣла и всесовершенна, даруй его цркви твоей блгоугодѣюща и творѣща волю твою. Твое бо есть, ѣже мѣловати и спсѣати ны, вѣже нашъ,
и тебѣ

jesi, Spasie, Pietrowu tieszczu i razslablennaho na odre nosima, sice i nynie, Miłosierdie, strazduszczaho posieti i isceli; Ty bo jedin jesi nieduhi i bolezn i roda naszeho poniesyj i wsia mohij, jako Mnohomilostiw.

Molitwa:

Władyko Wsiedierżytielu, Swiatyj Cariu, nakazujaj i nie umierszczwłajaj, utwierzdajaj nizpadajuszczyja i wozwodiaj nizwierzennyja, tielesnyja czelowiekow skorbi isprawłajaj, molimsia Tiebie, Boże nasz, raba Twojego (imia) niemoszczstwujuusza posieti miłostiju Twojeju, prosti jemu wsiakoje sohreszenije wolnoje i niewolnoje. Jej, Hospodi, wraczebnuju Twoju silu s niebiesie nizposli, prikosnisia tielesi, uhasi ohniewicu, ukroti strast' i wsiakuju niemoszcz tajaszczusia, budi wracz raba Twojego (imia), wozdwihni jeho ot odra boleznienna i ot łoza ozłoblenija cęła i wsiesowerszenna, daruj jeho Cerkwii Twojej blahouhozdajuszca i tworaszca wolu Twoju. Twoje bo jest', jeże miłowati i spsati ny, Boże nasz,

и тебе славу возсылаемъ, оцѣ и сѣи и
 стѣому дхѣ, нынѣ и присно и во вѣки
 вѣкѣвъ. ѿмѣнь.

Ѿ оубошихъ.

Тропарѣ, гласъ д:

Со дхѣи прѣвныхъ скончавшихся дхшю раба
 твоегѣ, спсе, оубокѣи, сохраниа ю во блжѣ-
 ннѣи жѣзни, ѿже оубо тебе, члѣвѣколюбче.

Во покѣици твоѣмъ, гди, идѣже вси стѣи
 твоѣи оубокѣюются, оубокѣи и дхшю раба
 твоегѣ, ѿкв ѣдинъ ѣси члѣвѣколюбецъ.

Гласъ:

Ты ѣси бгъ, сошѣдый во адъ и оубо
 ѿкованныхъ разрѣшивый, самъ и дхшю раба
 твоегѣ оубокѣи.

и нынѣ:

Ѵдина чтаа и непорѣчнаа дѣво, бга безъ сѣ-
 мене рѣждашаа, моли спстѣса дхши ѣгѣ.

Покѣи, спсе нашъ, съ прѣвными раба тво-
 егѣ, и сегѣ всели во дворы твоѣ, ѿкоже ѣсть
 писано, презираа, ѿкв блгъ, прегрѣшенѣа

ѣгѣ

nasz, i Tobie sławu wozsyłajem, Otcu i Synu
 i Swiatomu Duchu, nynie i prisno i wo wieki
 wiekow. Amiń.

O usopszych

Tropari, hlas 4:

So duchi prawiednych skonczawszychsia duszu
 raba Twojeho, Spasie, upokoj, sochraniaja ju wo
 błazenniej żyzni, jaże u Tobie, Czelowiekolubcze.

W pokoiszczy Twojem, Hospodi, idieże wsi
 swiatii Twoi upokojewajutsa, upokoj i duszu raba
 Twojeho, jako jedin jesi Czelowiekolubiec.

Sława:

Ty jesi Boh, soszedyj wo ad i uzy okowan-
 nych razreszywyj, sam i duszu raba Twojeho
 upokoj.

I nynie:

Jedina czystaja i nieporocznaja Diewo, Boha
 biez siemienie roždszaja, moli spastisia duszy jeho.

Pokoj, Spasie nasz, s prawiednymi raba Two-
 jeho, i sieho wsieli wo dwory Twoja, jakoże jest'
 pisano, preziraja, jako Błah, prehreszenija jeho

wolnaja

ѢГѠ ВѠЛЬНАА Ѣ НЕВѠЛЬНАА Ѣ ВСА ѢЖЕ ВЪ
ВѢДѢНІИ Ѣ НЕ ВЪ ВѢДѢНІИ, ЧЛѢВКОЛЮБЧЕ.

Ірмосъ 3-ья пѣсни:

Молитву пролию ко гд҃у, Ѣ тому возве-
щѣ печали моѣ, Ѣкѡ зѡлъ душа моѣ ис-
пѡлнисѡ, Ѣ живѡтъ мой ѡду приближисѡ, Ѣ
молюсѡ Ѣкѡ іѡна: Ѡ тли, бже, возведи ма.

Кондакъ, гласъ Ѣ:

Со стѣими оупокѡй, хртѣ, душу раба тво-
егѡ, Ѣдѣже нѣсть болѣзнь, ни печаль, ни
воздыханіе по жизнь безконечнаа.

Ікосъ:

Самъ единъ еси безсмертный, сотворивый
Ѣ создавый человека: земнии оубѡ Ѡ земли
создахомсѡ, Ѣ въ землю тѣюжде пойдѣмъ,
Ѣкоже повелѣлъ еси, создавый ма Ѣ рекій
ми: Ѣкѡ земля еси Ѣ въ землю ѡидеши,
Ѣможе вси человецы пойдѣмъ, надгробное
рыданіе творѡще пѣснь: ѡллилуіа.

Тропарі,

wolnaja i niewolnaja i wsia jaże w wiedienii i nie
w wiedienii, Czelowiekolubcze.

Irmos 6-ya piesni:

Molitwu proliju ko Hospodu, i Tomu woz-
wieszczu pieczali moja, jako zoł dusza moja
ispolnisia, i żywot moj adu pribliżysia, i molusia
jako Iona: ot tli, Boże, wozwiedi mia.

Kondak, hlas 8:

So swiatymi upokoj, Christie, duszu raba
Twojego, idieże niest' boleżń, ni pieczal, ni wozdy-
chanije, no żyżń biezkoniecznaja.

Ikos:

Sam jedin jesi biezsmiertnyj, sotworiwyj i
sozdawyj czelowieka; ziemni ubo ot ziemi soz-
dachomsia, i w ziemi tujużdie pojdiem, jakoże
powieleł jesi, sozdawyj mia i rekij mi: jako ziem-
la jesi i w ziemi otidieszy, amoże wsi czelowiecy
pojdiem, nadhrobnoje rydanije tworaszczе piesz:
alliluia.

Tropari

Тропарі, кондакї, мѣтвы і стїхї Ѡ трїѡди пѡстныѧ і цвѣтныѧ.

Ѡ трїѡди пѡстныѧ.

Мѣтва стѣгѡ ѣфрема сѹрїна:

Гди і вѧко жывотѧ моєгѡ, дхѣ прѧз-
дности, оунынїѧ, любоначѧлїѧ і прѧзно-
слѡвїѧ не дѧждь мї. **Поклонѣ.**

Дхѣ же цѣломудрїѧ, смиреномудрїѧ, терпѣнїѧ
і любвѣ даруї мї рабѸ твоємѸ. **Поклонѣ.**

Ѣй, гди, црїѡ, даруї мї зрѣти моѧ прѧ-
грѣшенїѧ і не ѡсуждѧти брата моєгѡ, їѧкв
блѧгословѣнѣ єси во вѣки вѣкѡвѣ. **їмїнь.**

Поклонѣ.

Ѡ трїѡди

Tropari, kondaki, molitwy i stichi ot Triodi Postnyja i Cwietnyja

Ot Triodi Postnyja

Molitwa Swiataho Jefrema Sirina:

Hospodi i Właduko żywota mojego, duch praz-
dnosti, unynija, lubonaczalija i prazdnosłowija nie
dažd' mi. **Pokłon.**

Duch że cełomudrija, smirennomudrija, tier-
pienija i lubwie daruj mi rabu Twojemu. **Pokłon.**

Jej, Hospodi, Cariu, daruj mi zrieti moja
prehreszenija i nie osużdati brata mojego,
jako blahosłowien jesi wo wieki wiekow.

Amiń. Pokłon.

Ot Triodi

Ѿ трїѡди цвѣтныѡ.

Стїхїра при крѣстнѣмъ ходѣ предъ оу́трению:

Воскрѣніе твоє, хрѣ́те спсе, ѡ́гглі пою́тъ на
небѣ́сахъ: и́ насъ на землїи сподоби́ чѣ́тымъ
срѣ́цемъ тебѣ́ славити.

Тропарь пасхи, гласъ ҃:

Хрѣ́тосъ воскресе́ изъ мѣ́ртвыхъ, смѣ́ртию смѣ́рть
попра́въ и́ ссꙋщымъ во гробѣ́хъ живото́тъ
дарова́въ.

Канонъ пасхи, гласъ ҃:

Пѣ́снь ҃. Воскрѣ́ніѡ де́нь, просвѣ́тимса, лю́діе:
па́сха, гднѡ па́сха: ѿ смѣ́рти бо къ жи́зни
и́ ѿ землїи къ небси́ хрѣ́тосъ бгѣ́ насъ преведе́
побѣ́днꙋю пою́щыѡ.

Пѣ́снь ҃. Прииді́те, пи́во пи́емъ но́вое, не ѿ
ка́мене непло́дна чꙋдоде́емое, но нетлѣ́ніѡ
и́сточникъ изъ гроба́ ѡдожди́вша хрѣ́та, въ
не́мже оу́твержда́емса.

Пѣ́снь ҃. На вѣ́твеннѣй стра́жи бгѡгла-
го́ливый ѡ́бвѡкъ да ста́нетъ съ на́ми и́
пока́жетъ свѣ́тоносна ѡ́ггла, ѡ́снꙋ глаго́люща:

ДНЕ́СЬ

Ot Triodi Cwietnyja

Stichira pri krestniem chodie pred utrenieju:

Woskresienije Twoje Christie Spasie, anhieli
pojut na niebiesiech; i nas na ziemi spodobi
czystym sierdcem Tiebie slawiti.

Tropar Paschi, hlas 5:

Christos woskresie iz miertwych, smiertiju
smiert' popraw i suszczym wo hrobiech zywoť
darowaw.

Kanon Paschi, hlas 1:

Piesń 1. Woskresienija dień, proswietimsia, lu-
dije; Pascha, Hospodnia Pascha; ot smierti bo
k žyźni i ot ziemi k niebiesi Christos Boh nas
prewiedie pobiednuju pojuszczuja.

Piesń 3. Priiditie, piwo pijem nowoje, nie ot
kamienie nieplodna czudodiejemoje, no nietlenija
istocznik iz hroba odozdiwsza Christa, w Niemze
utwierzdajemsia.

Piesń 4. Na Bożestwienniej straży bohohłaho-
liwyj Awwakum da staniet s nami i pokazet
swietonosna anhieła, jasno hłaholuszczca: dneś

spasienije

днѣсь спніе мїръ, ѡ́кв воскрсе хрѣ́тъсь, ѡ́кв
всесїленъ.

Пѣснь ̅. Оў́тренюемъ оў́треннюю глѣбокѣ,
и вмѣстѣ мїра пѣснь принесемъ влѣцѣ, и
хрѣ́та оў́зримъ правды снѣце, всѣмъ жїзнь
возсіающа.

Пѣснь ̅. Снизшелъ еси въ преисподнѡмъ
землї и сокрушилъ еси верей вѣчныѡ,
содержащыѡ свѣзанныѡ, хрѣ́те, и триднѣвенъ,
ѡ́кв ѿ кїта і́вна, воскрлъ еси ѿ грѡба.

Кондакъ, гласъ ѱ:

И́ще и во грѡбъ снизшелъ еси, безсмѣртне,
но ѡ́довѣ разрушилъ еси сілѣ и воскрлъ еси
ѡ́кв побѣдїтель, хрѣ́те бже, женамъ мїроноси-
цамъ вѣщавый: радуйтесѡ! и твоимъ апѣто-
лѡмъ мїръ дарѡай, падшымъ подаѡй воскрнїе.

Пѣснь ̅. Оў́троки ѿ пѣщи избавивый, бывъ
человѣкъ, страждетъ ѡ́кв смѣртенъ, и стрѣтїю
смѣртное въ нетлѣнїѡ ѡ́блачїтъ бл҃голѣпїе,
ѣдїнъ бл҃гословенъ оў́тцѣвъ бгѣ и препро-
славленъ.

Пѣснь

spasienije miru, jako woskresie Christos, jako
wsiesilen.

Piesń 5. Utreniujem utrenniuju głuboku,
i wmiesto mira piesń priniesiem Władyce, i Chris-
ta uzrim prawdy Słnce, wsiem żyzn wozsija-
juszcza.

Piesń 6. Snizszel jesi w preispodniaja ziemi
i sokruszył jesi wierei wiecznyja, sodierzaszczyja
swiazannyja, Christie, i tridniewien, jako ot kita
Iona, woskresł jesi ot hroba.

Kondak, hlas 8:

Aszcze i wo hrob snizszel jesi, Biezsmiertnie,
no adowu razruszył jesi siłu i woskresł jesi jako
Pobieditel, Christie Boże, ženam mironosicam
wieszczawyj: radujtiesia! i Twoim apostołom mir
darujaj, padszym podajaj woskresienije.

Piesń 7. Otkoki ot pieszczy izbawiwyj, byw
czelowiek, strazdiet jako smiertien, i stras-
tiju smiertnoje w nietlenija oblaczyt blaho-
lepije, jedin blahosłowien otcew Boh i prepro-
sławlen.

Piesń

Пѣснь ѿ. СЕ́Й наре́ченныйъ и́ свѣ́тый дѣнь,
ѣди́нь съвѣ́тъ царь и́ госпо́дь, пра́дникъ въ
пра́дникъ и́ торже́ство ѣсть торже́ство, въ
о́ньже бл҃гослови́мъ хр҃та во вѣ́ки.

Припѣвъ:

А́н҃гль вопі́аше бл҃годѣ́тнѣи: чѣта́ двѡ, ра́-
ду́йсѧ! и́ па́ки реку́: ра́ду́йсѧ! тво́й сн҃ъ
воскр҃се триднѣ́вень ѿ грѡ́ба, и́ ме́ртвыѧ воз-
двѣ́гнувый: лю́діе, весе́литесѧ!

Пѣснь ѿ. Свѣ́тисѧ, свѣ́тисѧ, но́вый іеру́симе:
сла́ва бо гд҃на на тебѣ́ возсі́ѧ, ликѹ́и ны́нѣ
и́ весе́лисѧ, сі́ѡне: ты́ же чѣта́ красѹ́йсѧ,
вѣ́це, ѡ́ воста́нїи рѣ́тва твоегѡ́.

Ѹ́зпостіла́рїи самогласе́нь:

Плѣ́тїю оу́снѹ́въ іа́кѡ ме́ртвъ, цр҃ю и́ гд҃и,
триднѣ́вень воскрѣ́ль еси́, а́дама воздвѣ́гъ ѿ
тлї и́ оупра́днївъ сме́рть: па́сха нетлѣ́нїѧ,
мі́ра спї́їе. **Трижды.**

Тропарі

Piesń 8. Siej nareczennyj i swiatyj dień, jedin
subbot Car i Hospod', prazdnikow prazdnik i tor-
żestwo jest' torżestw, w ońże blahosłowim Christa
wo wieki.

Pripiew:

Anhiel wopijasze Blahodatniej: Czystaja Diewo
radujsia! i paki reku: radujsia! Twój Syn woskre-
sie tridniewien ot hroba, i miertwyja wozdwi-
nuwyj: ludije, wiesielitiesia!

Piesń 9. Swietisia, swietisia, Nowyj Ijerusalimie;
sława bo Hospodnia na tiebie wozsija, likuj nynie
i wiesielisia Si'onie: Ty że Czystaja, krasujsia,
Bohorodice, o Wostanii Roźdiestwa Twojeho.

Ekzapostilarij samohłasien:

Plotiju usnuw jako miertw, Cariu i Hospodi,
tridniewien woskresł jesi, Adama wozdwił ot tli
i uprazdniw smiert'; Pascha nietlenija, mira spa-
sienije. **Triždy.**

Tropari

Тропарѣ и кондакѣ дванадесѣтихъ праздниковъ.

Рѣтво пресѣиѣ вѣщи нашеѣ вѣи
и прѣодѣвы мѣри.

Мѣсѣца септѣмвриѣ во ѣ дѣнь.

Тропарь, гласъ д̄:

Рѣтво твоѣ, вѣе дѣво, радость возвѣсти
всѣи вселѣннѣи: изъ тебѣ бо возсѣа сѣнце
правды хрѣтосъ бѣгъ нашъ, и разрушивъ клатвъ,
даде бѣгословѣнѣе, и оупразднивъ смѣрть,
дарова намъ животъ вѣчный.

Кондакъ, гласъ д̄:

Иоакимъ и анна поношенѣа безчадства, и
адамъ и ѣва ѿ тли смѣртныѣа свѣбодѣстасѣа,
прѣчѣтаѣа, во стѣлѣмъ рѣтвѣ твоѣмъ. То прѣ-
зднѣютъ и людѣе твоѣи, винѣи прѣгрѣшенѣи
избавльшесѣа, вѣгда звѣти ти: неплѣды
раждѣетъ

Tropari i kondaki dwunadiesiatych prazdnikow

Roźdiestwo Preswiatyja Władyczycy naszeja Bohorodicy
i Prisenodiewy Marii

Miesiaca septemwria wo 8 dień (8.09/21.09)

Tropar, hlas 4:

Roźdiestwo Twoje, Bohorodice Diewo, radost'
wozwiesti wsiej wsielenniej: iz Ciebie bo woz-
sija Sołnce prawdy Christos Boh nasz, i razru-
szyw klatwu, dadie błahosłownije, i uprazdniw
smiert', darowa nam żywot wiecznyj.

Kondak, hlas 4:

Ioakim i Anna ponoszenija biezczadstwa,
i Adam i Jewa ot tli smiertnyja swobodistasia,
Preczystaja, wo swiatem roźdiestwie Twojem.
To prazdnujut i ludije Twoi, winy prehreszenij
izbawlszesia, wniehda zwati Ti: nieplody raždajet
Bohorodicu

раждаетъ вѣцѣ и питательницѣ жизни нашеѣ.

Воздвѣженіе чѣстнаго и животворѣщаго крѣста.

Мѣсѣца септѣмвриа въ двѣ дѣнь.

Тропарь, гласъ а:

Спѣси, гди, люди твоѣ и бѣгослови
достоѣніе твоѣ, побѣды бѣговѣрнымъ на
сопротивнымъ дарѣмъ, и твоѣ сохранѣмъ крѣтомъ
твоимъ житѣльство.

Кондакъ, гласъ д:

Вознесѣйся на крѣтъ волею, тезоименитому
твоѣму новому житѣльству, щедрѣты твоѣ
дарѣи, хрѣте бже: возвесели силою твоѣю
бѣговѣрнымъ люди, побѣды дадѣ имъ на
сопостѣты, посѣбие имущимъ твоѣ, оружіе
мира, непобѣдимую побѣду.

Введѣніе во храмъ прѣстѣна влѣцѣ нашеѣ вѣцѣ

и прѣнодѣвы мрѣи.

Мѣсѣца ноѣмвриа въ двѣ дѣнь.

Тропарь, гласъ д:

Днѣсь бѣговолѣніа бжѣи прѣдѣображеніе, и
человѣковѣ спѣніа проповѣданіе, въ храмѣ
бжѣи

Bohorodicu i Pitatielnicu zyzni naszeja.

Wozdwiżenije Czestnaho i Żywotworaszczaho Kresta

Miesiaca septemwria w 14 dień (14.09/27.09)

Tropar, hłas 1:

Spasi, Hospodi, ludi Twoja, i błaosłowi dos-
tojanije Twoje, pobiedy błahowiernym na sopro-
tiwnyja daruja, i Twoje sochraniaja Krestom
Twoim zytielstwo.

Kondak, hłas 4:

Wozniesyjsia na Krest woleju, tiezoimienitomu
Twojemu nowomu zytielstwu, szczedroty Twoja
daruj, Christie Boże; wozwiesieli siłoju Twojeju
błahowiernyja ludi, pobiedy daja im na sopostaty,
posobije imuszczym Twoje, orużyje mira, niepo-
biedimuju pobiedu.

Wwiedienije wo chram Preswiatyja Władyczycy naszeja

Bohorodicy i Prisnodiewy Marii

Miesiaca nojemwria w 21 dień (21.11/4.12)

Tropar, hłas 4:

Dnieś błahowolenija Bożyja predobrażenije,
i czełowiekow spasionija propowiedanije,
w chramie

вѣжїи ѿснѡ дѣа ѿвлѣтсѡ и хрѣта всѣмъ
предвозвѣщаѣтъ, той и мы велегласно возо-
пїимъ: радѡйсѡ, смотрѣнїѡ зиждїтелева ис-
полнѣнїе.

Кондакъ, гласъ д̄:

Пречѣтый храмъ спсовъ, многоцѣнный чер-
тогъ и дѣа, свѣщенное сокровище славы вѣжїѡ,
днесь ввѡдїтсѡ въ домъ гдѣнь, бл҃годать
соввѡдѣщи, ѿже въ дсѣ вѣжтвенномъ, юже
воспѣвають ѡг҃ли вѣжїи: сїѡ ѣсть селѣнїе
нбное.

Ржѣтвѡ гдѡ вѣа и спса нашегѡ їиса хрѣта.

Мѣсѡца декѣмврїѡ въ кѣ дѣнь.

Тропарь, гласъ д̄:

Ржѣтвѡ твѡѣ, хрѣтѣ бжѣ нашъ, возсїѡ
мірови свѣтъ разума, въ немъ бо свѣз-
дѡмъ служащїи свѣздѡю оучахусѡ, тебѣ клѣ-
натисѡ слнцѡ правды и тебѣ вѣдѣти съ
высоты востѡка: гдї, слава тебѣ!

Кондакъ, гласъ г̄:

Дѣа днесь пресѣщественнаго раждѣѣтъ, и
землѡ

w chramie Bożyi jasno Diewa jawlajetsa i Christa
wsiem predwozwieszczajet, toj i my wielehlasno
wozopiim: radujsia, smotrenija Zizditielewa is-
polnienije.

Kondak, hlas 4:

Preczystyj chram Spasow, mnohocennyj czer-
toh i Diewa, swiaszczennoje sokrowiszcze slawy
Bożyja, dnies wwoditsa w dom Hospodień, blahod-
dat' sowwodiaszczy, jaze w Dusie Bożestwien-
nom, Juze wospiewajut anhieli Bożyi: Sija jest
sielenije niebiesnoje.

Rozdiestwo Hospoda Boha i Spasa naszeho Iisusa Christa

Miesiaca dekiewwria w 25 dień (25.12/7.01)

Tropar, hlas 4:

Rozdiestwo Twoje, Christie Boże nasz, wozsija
mirowi swiet razuma, w niem bo zwiezdám
sluzaszczyi, zwiezdoju uczachusia, Tiebie klę-
natisia Solncu prawdy i Tiebie wiedieti s wy-
soty wostoka, Hospodi, slawa Tiebie.

Kondak, hlas 3:

Diewa dnies Presuszczestwiennaho razdajet,
i ziemia

землѣ вертѣпъ непристѣпному приноситъ:
 ѿг҃ли съ пѣстырми славослѣватъ, во лсви же
 со свѣздѣю прѣтешѣствуютъ: насъ бо ради
 родиса ѡтрочѣ млада, прѣвѣчный бѣгъ.

Сѣѣ бѣѣвлѣнїе илї крѣценїе гда бѣа

и сѣса нашегѣ и҃са хр҃та.

Мѣсѣца іаннѣарїѣ въ 6 дѣнь.

Тропарь, гласъ а:

Во іорданѣ крѣцающа тебѣ, гди,
 трѣйчѣское іависа поклонѣнїе: родитѣлевъ бо
 гласъ свидѣтельствоваше тебѣ, возлюбленна-
 го тѣ сѣна именуша, и дх҃ъ, въ видѣ
 голубинѣ, и звѣствоваше словесѣ ѡтверждѣнїе:
 іавлѣйсѣ, хр҃тѣ бж҃е, и мїръ просвѣщѣй, слава
 тебѣ.

Кондакъ, гласъ д:

И҃вилсѣ єси днѣсь вселеннѣй, и свѣтъ
 твоѣй, гди, знаменасѣ на насъ, въ разумѣ
 поющихъ тѣ: пришѣлъ єси и іавилсѣ єси,
 свѣтъ непристѣпный.

Срѣтенїе

i ziemia wiertep Niepristupnomu prinosit, an-
 hieli s pastyrmı sławosłowiat, wołswi że so zwiez-
 doju putieszestwujut; nas bo radi rodisia Otracza
 mlado, Prewiecznyj Boh.

Swiatoje Bohojawlenije ili Kreszczenije Hospoda Boha

i Spasa naszego Iisusa Christa

Miesiaca jannuaria w 6 dień (6.01/19.01)

Tropar, hlas 1:

Wo Iordanie kreszczajuszczusia Tiebie, Hos-
 podi, Trojczeskoje jawisia poklonienije; Rodi-
 tielew bo hlas swidietielstwowasze Tiebie, woz-
 lublennaho Tia Syna imienuja, i Duch w widie
 hołubinie, izwiestwowasze słowiesie utwierdzie-
 nije: jawlejsia, Christie Boże, i mir proswieszczej,
 sława Tiebie.

Kondak, hlas 4:

Jawiłsia jesi dnies̄ wsielenniej, i swiet Twój,
 Hospodi, znamienasia na nas, w rozumie po-
 juszczych Tia; priszeł jesi i jawiłsia jesi, Swiet
 niepristupnyj.

Sretienije

Срѣтеніе гда нашегѡ іиса хр҃та.

Мѣсѣца февруаріа во 2 дѣнь.

Тропарь, гласъ а:

Радѡйсѧ, бл҃годѣтнаѧ вѣдѣбо, и́зъ тебѣ бо
возсѣ̀а̀ сѣ̀нце прѣвды хр҃тѡсѣ̀ бѣ́тъ нашѣ̀,
просвѣща́ѧи сꙋщыѧ во тмѣ̀: веселѣ́сѧ и ты,
ста́рче прѣвнѣ́й, прѣѣ́мый во ѡбѣ́тїѧ свобо-
дѣ́телеѧ дꙋшѣ̀ нашихъ, да́рующаго намъ
воскрѣ́нїе.

Кондакъ, гласъ а:

Оу́тробѣ̀ двѣ́ичѣ̀ ѡсѣ́тївыѣ̀ рѣ́жтвомъ тво-
имъ, и рꙋцѣ̀ сꙋ́меѡнѣ̀ бл҃гословѣ́выѣ̀, іа́коже
подобаше, предварѣ́въ, и ны́нѣ̀ спсѣ́лъ є́си
насѣ̀, хр҃тѣ̀ бже́: но оу́мири во бранѣ́хъ
жїтѣ́льство, и оу́крѣ́пи лю́ди, и́хже воз-
любі́лъ є́си, є́дїне члѣ́вѣ̀колꙋбче.

Бл҃говѣ́щенїе пресѣ́ѧѧ вл҃ццы нашеѧ вѣ́ы.

Мѣсѣца марта въ 25 дѣнь.

Тропарь, гласъ а:

Дне́сь спнѣ́ѧ нашегѡ главѣ́зна, и́ же ѡ
вѣ́ка та́инства іавлѣ́нїе, снѣ̀ бж҃їѣ̀ снѣ̀ дѣ́вы
бывѣ́етъ,

Sretienije Hospoda naszeho Iisusa Christa

Miesiaca fewruaria wo 2 dień (2.02/15.02)

Tropar, hlas 1:

Radujsia, Błahodatnaja Bohorodice Diewo, iz
Tiebie bo wozsija Sołnce prawdy Christos Boh
nasz, proswieszczajaj suszczyja wo tmie; wie-
sielisia i ty, starcze prawiednyj, prijemyj wo
objatija Swoboditiela dusz naszych, darujszcza-
ho nam woskresienije.

Kondak, hlas 1:

Utrobu Diewiczu oswiatiwyj rozdiestwom
Twoim, i ruce Simieonie blahosłowiwyj, jakoze
podobasze, predwariw, i nynie spasł jesi nas,
Christie Boze; no umiri wo braniech zytielstwo,
i ukrepi ludi, ichze wozlubił jesi, jedinie Czelo-
wiekolubcze.

Błahowieszczenije Preswiatyja Władyczycy naszeja Bohorodicy

Miesiaca marta w 25 dień (25.03/7.04)

Tropar, hlas 4:

Dnieś spasionija naszeho hlawizna, i jeze ot
wieka tainstwa jawlenije; Syn Bożyj Syn Diewy
bywajet,

бываѣтъ, ѿ гавріїлъ бл҃годѣть бл҃говѣствѣ-
етъ. Тѣмже ѿ мѣ съ нимъ вѣѣ возопїимъ:
радѣйсѣ, бл҃годѣтнаѣ, гдѣ съ тобою.

Кондакъ, гласъ ѿ:

Взбранной воеводѣ побѣдителнаѣ, ꙗко
избавлшесѣ ѿ слыхъ, бл҃годѣрственнаѣ вос-
писземъ ти раби твои, вѣѣ: но ꙗко
имѣша державу непобѣдимую, ѿ всѣхъ
насъ вѣдъ свободи, да зовѣмъ ти: радѣйсѣ,
невѣсто невѣстнаѣ.

Входъ гдѣнь въ іерусалимъ.

Въ нѣю предъ пасхою.

Тропарь, гласъ ѿ:

Общее воскресїе прѣжде твоеѣ стрѣти оувѣ-
раѣ, ѿз мѣртвыхъ воздвїглъ еси лѣзара,
хрѣте вѣѣ. Тѣмже ѿ мѣ, ꙗко отроцы
побѣды знаменїѣ носѣще, тебѣ побѣдителю
смерѣти вопїемъ: ѡсѣнна въ вышнихъ, бл҃го-
словѣнь гдѣнь во ѿма гдѣне.

Кондакъ, гласъ ѿ:

На прѣтолѣ на нѣси, на жребѣти на землїи
носимыи,

bywajet, i Hawriił błałodat' błałowiestwujet.
Tiemże i my s nim Bohorodice wozopiim: ra-
dujsia, Błałodatnaja, Hospod' s Toboju.

Kondak, hlas 8:

Wzbrannoj Wojewodie pobieditielnaja, jako
izbawlszesia ot zlych, błałodarstwiennaja wos-
pisujem Ti rabi Twoi, Bohorodice; no jako
imuszczaja dierzawu niepobiedimuju, ot wsiakich
nas bied swobodi, da zowiem Ti: radujsia,
Niewiesto Nieniewiestnaja.

Wchod Hospodień w Ijerusalim

W niedielu pred Paschoju

Tropar, hlas 1:

Obszczeje woskresienije prѣdzie Twojeja strasti
uwieraja, iz miertwych wozdwiłł jesi Łazara,
Christie Boże. Tiemże i my jako otrocy pobiedy
znamienija nosiaszcze, Tiebie Pobiediteliu smierti
wopijem: osanna w wysznich, błałosłowien hra-
dyj wo imia Hospodnie.

Kondak, hlas 6:

Na prestole na niebiesi, na zrebiati na zemli
nosimyj,

носѣмый, хрѣте бже, аггловѣ хваленіе, и дѣтей воспѣваніе приѣлъ еси, зовущихъ ти: блгословенъ еси градый адѣма воззвати.

Вознесеніе на небо гда нашего іиса хрѣта.

Въ м̄ день по пасцѣ.

Тропарь, гласъ д̄:

Вознесла еси во славу, хрѣте бже нашъ, радость сотворивый оученикомъ, обѣтованіемъ стѣгнута дха, извѣщеннымъ имъ бывшимъ блгословеніемъ, ѣкв ты еси снъ бжій, избавитель міра.

Кондакъ, гласъ з̄:

Ѣже ѡ насъ исполнивъ смотреніе, и ѣже на земли соединивъ небнымъ, вознесла еси во славу, хрѣте бже нашъ, никакоже ѡлучаяса, но пребывая неотступный, и вопіѣ любящимъ тѣ: азъ есмь съ вами, и никтоже на вы.

Стѣѣ пѣтдесѣтница.

Въ н̄ день по пасцѣ.

Тропарь, гласъ ӣ:

Блгословенъ еси, хрѣте бже нашъ, иже премудры

nosimyj, Christie Boże, anielow chwalenije, i dietiej wospiewanije prijał jesi, zowuszczych Ti: błahosłowien jesi Hradyj Adama wozzwati.

Wozniesienije na niebo Hospoda naszego Iisusa Christa

W 40 dień po Pasce

Tropar, hlas 4:

Wozniesłsia jesi wo sławie, Christie Boże nasz, radost' sotworiwyj uczenikom, obietowanijem Swiataho Ducha, izwieszczennym im bywszym błahosłowienijem, jako Ty jesi Syn Bożyj, Izbawiciel mira.

Kondak, hlas 6:

Jeże o nas ispołniw smotrenije, i jaże na ziemi sojediniw niebiesnym, wozniesłsia jesi wo sławie, Christie Boże nasz, nikakoże otłuczajasia, no prebywaja nieotstupnyj, i wopija lubiaszczym Tia: Az jesm' s wami, i niktoże na wy.

Swiataja Piatdiesiatnica

W 50 dień po Pasce

Tropar, hlas 8:

Błahosłowien jesi, Christie Boże nasz, Iże premudry

премудры ловцы ꙗвлѣй, низпославъ ѿмъ дѣа
сѣаго, ѿ тѣми оуловлѣй вселѣннѣю, члѣвѣко-
любче, слава тебѣ.

Кондакъ, гласъ ѿ:

Ѣгда снизшѣдъ ꙗзыки слѣа, раздѣлаше
ꙗзыки вышнѣй, Ѣгда же оугниенныа ꙗзыки
раздаше, въ соединѣнѣе вса призва: ѿ со-
гласнѣу славимъ всесѣаго дѣа.

Преображенѣе гда нашего ѿса хрѣта.

Мѣсѣца ѡугуста въ 6 дѣнь.

Тропарь, гласъ 3:

Преобразѣлса Ѣси на горѣ, хрѣте бже,
показавый оученикомъ твоимъ славу твою,
ꙗкоже можаху: да возсѣдетъ ѿ намъ грѣш-
нымъ свѣтъ твой присносущный, мѣтвами
бцы, свѣтодавче, слава тебѣ.

Кондакъ, гласъ 3:

На горѣ преобразѣлса Ѣси, ѿ ꙗкоже вмѣ-
щяху оученицы твои, славу твою, хрѣте бже,
видѣша: да Ѣгда тѣа оузратъ распинаема,
страданѣе оубѣу оуразумѣютъ вольное, мѣрови
же проповѣдатъ,

premudry łowcy jawlej, nizposław im Ducha
Swiataho, i tiemi ułowlej wsielennuju, Czelo-
wielokolubcze, sława Tiebie.

Kondak, hlas 8:

Jehda snizszed jazyki slija, razdielasze jazyki
Wyszniy, jehda ze ohniennyja jazyki razdajasze,
w sojedinenije wsia prizwa; i sohlasno sławim
Wsieswiataho Ducha.

Preobrażenie Hospoda naszego Iisusa Christa

Miesiaca awhusta w 6 dień (6.08/19.08)

Tropar, hlas 7:

Preobraziłsia jesi na hore, Christie Boże,
pokazawyj uczenikom Twoim sławu Twoju,
jakoże możachu; da wozsijajet i nam hresznym
swiet Twój prisnosuszcznyj, molitwami Boho-
rodicy, Swietodawcze, sława Tiebie.

Kondak, hlas 7:

Na hore preobraziłsia jesi, i jakoże wmiesz-
czachu uczenicy Twoi, sławu Twoju, Christie
Boże, widiesza; da jehda Tia uzrat raspinajema,
stradanije ubo urazumiejut wolnoje, mirowi że
propowiediat,

же проповѣдѣтъ, ꙗко ты еси воистинну
о́чее сі́аніе.

Оуспѣніе пресѣѣа бѣѣ.

Мѣсѣца аугуста въ еі дѣнь.

Тропарь, гласъ а:

Въ рѣтвѣ дѣтво сохранила еси, во оуспѣніи
міра не ѡставила еси, бѣѣ, пресѣѣла
еси къ животу, мѣѣ сѣѣѣ жи-
вота, и мѣѣѣ твоими избавѣши ѡ
смерти души наша.

Кондакъ, гласъ б:

Въ мѣѣѣхъ неусыпающю бѣѣ, и въ пред-
стѣѣѣхъ непреложное оупованіе, гробъ и
оумерщвлѣніе не оудержѣста: ꙗкоже бо живо-
та мѣѣѣ, къ животу пресѣѣѣ, во оутробѣ
вселивыисѣ приснодѣѣѣѣ.

propowiediat, jako Ty jesi woistinnu Otczeje
sijanije.

Uspienije Preswiatyja Bohorodicy

Miesiaca awhusta w 15 dień (15.08/28.08)

Tropar, hlas 1:

W rozdiestwie dziewstwo sochranila jesi, wo
uspieniu mira nie ostawila jesi, Bohorodice;
prestawilasja jesi k żywotu, Mati suszczy Żywota,
i molitwami Twoimi izbawlaszysz ot smierti duszy
nasza.

Kondak, hlas 2:

W molitwach nieusypajuszczuju Bohorodicu,
i w predstielstwach niepreložnoje upowanije,
hrob i umierszczwlenije nie udierzasta; jakoże
bo Żywota Matier, k żywotu prestawi, wo utrobu
Wsieliwyjsia prsnodiewstwiennuju.

Тропарѣ и кондакѣ на праздники гдѣни, богородичны и стѣхъ великихъ.

Покровъ пресвѣтѣи влчцы нашеи вѣи и
прнодѣвы мрїи.

Мѣсѣца октѡврія въ 1 дѣнь.

Тропарь, гласъ 4:

Днесъ, бѣговѣрнїи людіе, свѣтлѡ праз-
днуемъ, ѡсѣнѣи твоимъ, богѡмати, при-
шествїемъ, и къ твоємѹ взирающе пречтѡмѹ
образѹ, ѡумилнѡ глаголемъ: покрый насъ
чтнѣимъ твоимъ покровомъ, и избави насъ
ѡ всѣакоу зла, молящи сѣна твоегѡ, хртѣ
бѣга нашего, спсїти дѹшы нашѡ.

Кондакъ,

Tropari i kondaki na praz- dniki Hospodni, Bohoro- diczny i swiatych wielkich

Pokrow Preswiatyja Władyczycy naszej Bohorodicy
i Prsnodiewy Marii

Miesiaca oktowria w 1 dień (1.10/14.10)

Tropar, hlas 4:

Dnieś, błałowiernii ludije, swietłŃ prazdujem,
osieniajemi Twoim, Bohomati, przestwijem,
i k Twojemu wzirajuszce preczystomu obrazu,
umilno hłałolem: pokryj nas czestnym Twoim
pokrowom, i izbawi nas ot wsiakaho zła, mo-
laszczy Syna Twojego, Christa Boha naszego,
spasti duszy nasza.

Kondak,

Кондакъ, гласъ Г:

ДѢа днѣсь предстоитъ въ цркви, и съ
лики сѣхъ невидимъ за ны молитса бгг:
аггли со архіерѣи покланаютса, аптоли же
со пррѣки ликовствуютъ: насъ бо ради
молитъ бца превѣчнаго бга.

Соборъ сѣгъ архістратига міхайла, и прѣчихъ
безплѣтныхъ силъ.

Мѣсца ноѣмврія во ѿ дѣнь.

Тропарь, гласъ Д:

Небныхъ воинствъ архістратізи, молимъ васъ
приснъ мы недостѣйни: да вашими млтвами
ѡградитѣ насъ кровомъ крилъ невествен-
ныхъ вашеѣ славы, сохранаютъ ны припада-
ющыѣ прилѣжнъ, и вопіющыѣ: ѡ бѣдѣ избавите
ны, ѿкв чиноначальницы вышнихъ силъ.

Кондакъ, гласъ Б:

Архістратізи бжји, служителіе бжтвенныхъ
славы: аггловъ начальницы и члвѣкввъ нас-
тѣвницы, полезное намъ просите, и велію
млтъ, ѿкв безплѣтныхъ архістратізи.

Сѣгъ

Kondak, hlas 3:

Diewa dnies predstoit w cerkwi, i s liki swia-
tych niewidimo za ny molitsa Bohu: anhieli so
archijerei pokłaniajutsa, apostoli ze so proroki
likowstwujut: nas bo radi molit Bohorodica
prewiecznaho Boha.

Sobor swiataho Archistratiha Michaiła, i proczyh
biezplętnych sił

Miesiaca nojemwria wo 8 dień (8.11/21.11)

Tropar, hlas 4:

Niebiesnych woinstw Archistratizi, molim was
prismo my niedostojni: da waszymi molitwami
ohraditie nas krowom krił niewieszczestwiennyja
waszeja sławy, sochraniajuszczе ny pripada-
juszczyja priležno, i wopijuszczyja: ot bied izba-
witie ny, jako czynonaczalnicy wysznich sił.

Kondak, hlas 2:

Archistratizi Bożyi, służytielije bożestwiennyja
sławy, anhielow naczalnicy i czelowiekow nas-
tawnicy, poleznoje nam prositie, i wieliju miłost',
jako Biezplętnych Archistratizi.

Swiataho

СѢ́АГВ ОЦА́ НАШЕГВ НИКОЛА́А, АРХІЕПІ́СКОПА М҃РТЬ
Л҃ВКІ́ЙСКИХЪ, ЧУДОТВО́РЦА.

МѢ́САЦА ДЕКЕ́МВРІА ВЪ 5 ДЕ́НЬ.

Тропа́рь, гла́сь д̄:

ПРА́ВИЛО ВѢ́РЫ, И́ ОБРА́ЗЪ КРО́ТОСТИ, ВОЗ-
ДЕРЖА́НІА ОУ́ЧИТЕЛА́ ІА́ВІ ТА́ СТА́ДУ ТВОЕ́МУ,
ІА́ЖЕ ВЕЩЕ́Й И́СТИНА: СЕГ҃В РА́ДИ СТА́ЖАЛЪ Е́СИ
СМИРЕ́НІЕМЪ ВЫСѠ́КАА, НИЩЕ́ТОЮ БОГА́ТАА: О́ЧЕ
СЦІ́ЕННОНАЧА́ЛЬНИЧЕ́ НИКО́ЛАЕ, МОЛИ́ ХР҃ТА́ В҃ГА,
СП҃СІ́СА ДУ́ШАМЪ НА́ШЫМЪ.

Конда́къ, гла́сь г̄:

ВЪ М҃РТЬХЪ, СѢ́, СЦІ́ЕННОДѢ́ЙСТВИТЕ́ЛЬ ПОКА-
ЗА́СА Е́СИ: ХР҃ТОВО́ БО, ПРѢ́ВНЕ, Е́ВЛІ́Е И́СПОЛ-
НИВЪ, ПОЛОЖІ́ЛЪ Е́СИ ДУ́ШУ ТВОЮ́ О́ ЛЮДЕ́ХЪ
ТВОИ́ХЪ, И́ СП҃СЛЪ Е́СИ НЕПОВИ́ННЫА́ О́ СМЕ́РТИ:
СЕГ҃В РА́ДИ О́СТІ́ЛСА́ Е́СИ, ІА́КВ ВЕЛІ́КІ́Й ТА́ИН-
НИКЪ́ ВЖІ́А БЛ҃ГОДА́ТИ.

Обрѣ́заніе́ г҃а́ нашегв́ и́иса́ хр҃та́.

МѢ́САЦА ІА́ННУА́РІА ВЪ 1 ДЕ́НЬ.

Тропа́рь, гла́сь а̄:

НА ПР҃ТО́ЛѢ́ О́ГНЕЗРА́ЧНОМЪ́ ВЪ́ ВЫ́ШНИХЪ́
СѢ́ДА́И

Swiataho Otca naszeho Nikolaja, Archijepiskopa
Mir Likijskich, Czudotworca

Miesiaca dekiemwria w 6 dień (6.12/19.12)

Tropar, hlas 4:

Prawiło wiery, i obraz krotosti, wozdierzanija
uczyciela jawi tia stadu twojemu, jaże wieszcej
istina; sieho radi stiazał jesi smirenijem wysokaja,
niszczetoju bohataja: otcze, swiaszczennonac-
zalnicze Nikolaje, moli Christa Boha, spastisia
duszam naszym.

Kondak, hlas 3:

W Miriech, swiatie, swiaszczennodiejstwitel
pokazałsia jesi; Christowo bo, prepodobnie, Je-
wanhielije ispołniw; położył jesi duszu twoju
o ludiech twoich, i spał jesi niepowinnyja ot
smierti; sieho radi oswiałsia jesi, jako wielikij
tainnik Bożyja blahodati.

Obrezanije Hospoda naszeho Iisusa Christa

Miesiaca januaria w 1 dień (1.01/14.01)

Tropar, hlas 1:

Na prestole ohniezracznom w wysznich siediaj
so Otcem

сѣдѣи со оцѣмъ безначальнымъ, и бжтвеннымъ твоимъ духомъ, благоволилъ еси родитиса на земли ѿ отроковицы, неискусомужныа твоеа матре, иисе: сегѡ ради и ѡбрѣзанъ былъ еси, ѡкв челоуѣкъ осмодневный, слава всеблгому твоему совету, слава смотренію твоему, слава снихожденію твоему, еди́не члѣволюбче.

Кондакъ, гласъ г:

Всѣхъ гдѣ ѡбрѣзаніе терпитъ, и члѣвческаа прегрѣшеніа, ѡкв блгъ, ѡбрѣзаетъ: да́тъ спніе днесь миру: радуетса же въ вышнихъ и создателевъ іерархъ, и свѣтоносный бжтвенный тайникъ хртѡвъ васіліи.

Сѣ́гѡ мѣ́ника мѣ́нца гаврі́ла заблудовскагѡ.

Мѣ́саца а́пріліа въ 20 дѣнь.

Тропарь, гласъ е:

Сѣ́хъ мѣ́нче гаврі́ле, ты за прободе́ннагѡ насъ ради ѿ злы́хъ люде́й въ ребра прободе́нъ былъ еси и за истоци́вшагѡ кро́вь свою́ за насъ, все́ тѣ́ло твое́ на истоце́ніе

кро́ве

so Otcem Bieznaczalnym, i Bozestwiennym Twoim Duchom, blahowolil jesi roditisia na ziemi ot Otrokowicy, nieiskusomužnyja Twojeja Matiere, Iisusie: sieho radi i obrezan byl jesi, jako czelowiek osmodniewnyj, slawa wsieblahomu Twojemu sowietu, slawa smotreniju Twojemu, slawa snizchozhdieniju Twojemu, jedinie Czelowiekolubcze.

Kondak, hlas 3:

Wsiech Hospod' obrezanije tierpit, i czelowieczeskaja prehreszenija, jako Blah, obrezujet; dajet spasienije dnies miru; radujetsa ze w wysznych i Sozdatielew ijerarch, i swietonosnyj Bozestwiennyj tainnik Christow Wasilij.

Swiataho muczenika mladienca Hawriiła Zabłudowskaho

Miesiaca aprillia w 20 dień (20.04/3.05)

Tropar, hlas 5:

Swiatyj mladiencze Hawriile, ty za probodiennaho nas radi ot zlych ludiej w rebra probodien byl jesi i za istoszczywszaho krow swoju za nas, wsie tieło twoje na istoszczenije

krowie

крово въ лютыѧ ѡзвы предаѡ ѡси, нынѣ же
во славе вѣчной съ нимъ веселишисѧ. Темъ
же поминѡй тамъ и насъ, зде чѣстѣхъ тѧ,
просѧ намъ здравіѧ телесемъ и спніѧ ду-
шамъ нашимъ.

Кондакъ, гласъ 5:

Въ бохранимой вѣси звѣрки рожденный
мѣниче хрѣтовъ гаврииле, тамъ свое малолѣт-
ство поживши. Тамъ изъ отчаго дома лѣс-
тію похищенъ быхъ ѡ лютыхъ людѣи и всѧ
порядѣ лютѣ претерпѣвъ, въ отечество
нѣное вселишисѧ ѡси. Сохранѡй насъ ѡ всѧкихъ
напастей и скворбей и оумоли, молимъ тѧ,
оумолити и намъ вѣчное наследіе твое.

Сѣхъ равноапостольныхъ мѣодіѧ и кирілла, оумолителей
словѣнскихъ.

Мѣсѧца маіѧ въ 11 дѣнь.

Тропарь, гласъ 4:

Иѡкѡ апѡстолѡмъ единоравніи и словѣнскихъ
странъ оумолителіе, кирілле и мѣодіе бѡгомудрїи,
вѡкъ всѣхъ молите, всѧ ѡзыки словѣнскіѧ

оумолити

krowie w lutyja jazwy predał jesi, nynie że
wo sławie wiecznoj s Nim wiesieliszysia. Tiem
że pominaj tamo i nas, zdie cztuszczych tia,
prosia nam zdrawija tielesiem i spasionija du-
szam naszym.

Kondak, hłas 6:

W bohochranimój wiesi Zwiarki rozdiennyj
muczenicze Christow Hawriile, tamo swoje ma-
łoletstwo pożywszy. Tamo iz otczaho doma lestiju
pochiszczzen bych ot lutyh ludiej i wsia poriadu
lutie pretierpiew, w otieczestwo niebiesnoje
wsielišsia jesi. Sochraniaj nas ot wsiakich na-
pastiej i skorbiej i umoli, molim tia, ułuczyci i nam
wiecznoje nasledije twoje.

Swiatych rawnoapostolnych Miefodija i Kirilla, uczytielej
słowienskich

Miesiaca maja w 11 dień (11.05/24.05)

Tropar, hłas 4:

Jako apostołom jedinsonrawnii i słowienskich
stran uczytelijsie, Kirille i Miefodije bohomudrii,
Władyku wsiech molitie, wsia jazyki słowienskija

utwierditi

о҃цѣтвердіти въ правосла́віи и ѣдиномы́слии,
о҃цѣмири́ти міръ и спѣ́сти ду́шы на́ша.

Конда́къ, гласъ ҃:

Сѣ́еннѣю дво́ицѣ просвѣ́тителей на́шихъ
почти́мъ, бжѣтвенныхъ писа́ній пре́ложени́емъ
исто́чникъ бгѣопозна́нїа на́мъ исто́чївшихъ,
и́з негѣже да́же до днѣ́сь неоску́дно почер-
па́юще, о҃блажа́емъ ва́съ, кѣ́рилле и мѣдо́діе,
прѣ́столѣ вы́шнихъ прѣдсто́ящихъ и те́плѣ
молѣ́щихса ѡ́ ду́шахъ на́шихъ.

Преподо́бнаго о҃тца на́шего ону́фріа вели́каго.

Мѣ́сца ію́нїа въ ѣ́ дѣнь.

Тропа́рь, гласъ ҃:

Желáниемъ ду́ховнымъ пꙋсты́ню дости́глъ
ѣси, бгѣомꙋдре ону́фріе, и ꙗ́кѡ безплѣ́тенъ въ
не́й мно́голѣ́тнѣ подви́залса ѣси трудо-
лю́бнѣ, сре́внѣа прѣ́рокѡмъ и́лїи и крѣ́тителю:
и ѡ́ рꙋкѣ́ а́ггѣльскѣ та́инѣ бжѣтвенныхъ нас-
ла́дївса, ны́нѣ въ свѣ́тѣ сѣ́а трѣ́цы кꙋ́пно
съ нї́ми веселї́шиса, моли́ спѣ́стиса на́мъ,
твою́ на́мѣть почита́ющимъ.

Конда́къ,

utwierditi w prawosławii i jedinomyslii, umiriti
mir i spasti duszy nasza.

Kondak, hlas 3:

Swiaszczennuju двоїцу просvietitelej naszych
pocztim, Bożestwiennych pisanij prełożenijem
istocznik bohopeznanija nam istoczywszych, iz
niehoże daże do dnies nieoskudno poczerpa-
juszczе, ublażajem was, Kirille i Miefodije,
Prestolu Wyszniaho predstojaszczych i tieple
molaszczysia o duszach naszych.

Prepodobnaho otca naszego Onufrija Wielikaho

Miesiaca iunia w 12 dień (12.06/25.06)

Tropar, hlas 1:

Żelanijem duchownym pustyniu dostihł jesi,
bohomudre Onufrije, i jako biezplotien w niej
mnoholetnie podwizalsia jesi trudolubnie, srew-
nuja prorokom Ilji i Krestitielu; i ot ruku an-
hielsku Tain Bożestwiennych nasładiwsia, nynie
w swietie Swiatyja Trojcy kupno s nimi wiesie-
liszysia, moli spastisia nam, twoju pamiat' poczy-
tajuszczym.

Kondak,

Кондакъ, гласъ Г:

Сї́аніемъ дѣ́а престо́агв бѣомѣ́дре прос-
вѣ́ща, ѡста́вилъ еси́ ꙗже въ житі́и молвы́,
пꙋсты́ню же дости́гъ преподо́бне о́че, воз-
весели́лъ еси́ ꙗже надъ всѣ́ми бѣа ѿ зи́ж-
дїтеле́а: сегѡ́ ради прославлѣ́тъ тѣ́а хрѣ́тосъ
блѣ́женне, вели́кій дарода́тель.

Сѣ́хъ первоверховныхъ а́пѡлъ петра́ ѿ па́вла.

Мѣ́сца і́юніа въ кѡ́ де́нь.

Тропа́рь, гласъ Д:

А́пѡлъвъ первопресто́льницы ѿ все́ленныа
оꙋ́чителіе, влѣ́хъ всѣ́хъ моли́те, ми́ръ все-
ле́ннѣй дарова́ти, ѿ ду́шамъ на́шымъ ве́лію
мѡ́ль.

Кондакъ, гласъ В:

Тве́рдыа ѿ бѣговѣ́щанныа проповѣ́датели,
ве́рхъ а́пѡлъвъ твои́хъ, гди, прїѡ́лъ еси́ въ
наслажде́ніе блѣ́гихъ твои́хъ ѿ поко́й: болѣ́зни
бо о́нѣхъ ѿ сме́рть прїѡ́лъ еси́ па́че всѣ́-
кагв всепло́діа, е́дине свѣ́дый се́рдечнаа.

Kondak, hlas 3:

Sijanijem Ducha Preswiataho bohomodre
proswieszczsia, ostawił jesi jaże w żytii mołwy,
pustyniu że dostih prepodobnie otcze, wozwiesielił
jesi ize nad wsiemi Boha i Zizditiela: sieho radi
proslawlajet tia Christos blażennie, wielikij
Darodatiel.

Swiatych pierwowierchownych apostoł Pietra i Pawła

Miesiaca ijunia w 29 dień (29.06/12.07)

Tropar, hlas 4:

Apostołow pierwoprestolnicy i wsielennyja
uczytielije, Władyku wsiech molitie, mir wsie-
lenniej darowati, i duszam naszym wieliju
miłost'.

Kondak, hlas 2:

Twierdyja i bohowszczannyja propowie-
datieli, wierch apostołow Twoich, Hospodi, prijał
jesi w nasłażdienije blahich Twoich i pokoj; bo-
lezni bo oniech i smiert' prijał jesi pacze wsiakaho
wsieplodija, Jedinie swiedyj sierdiecznaja.

Сѣагѡ славнагѡ прѡрока илїи.

Мѣсѡца і҃зліа въ к̄ дѣнь.

Тропарь, гласъ д̄:

Во плѡти аг҃лъ, прѡрокѡвъ ѡснованїе, вторый прѣтеча пришествіа хр҃това илїа славный, свыше пославый елісееви бѣгодать, недѡги ѡгонати, и проказенныа ѡчищати, тѣмже и почитающимъ егѡ тѡчитъ исцѣленїа.

Кондакъ, гласъ в̄:

Прѡроче и провидче великихъ дѣлъ бѣга нашегѡ, илїе великоименїте, вѣщанїемъ твоимъ оуставивый водотѡчныа ѡблаки, моли ѡ насъ єдинаго члѣвколѡбца.

Сѣагѡ великомѣнка и цѣлїтелеа пантелеїмона.

Мѣсѡца і҃зліа въ к̄з дѣнь.

Тропарь, гласъ г̄:

Стратотѣрпче сѣый и цѣлѣбниче пантелеїмоне, моли милостиваго бѣга, да прегрѣшенїи ѡставленїе подасть душамъ нашимъ.

Кондакъ, гласъ є̄:

Подражатель сый милостивагѡ, и исцѣленїи бѣгодать

Swiataho sławnaho proroka Ilji

Miesiaca ijula w 20 dień (20.07/2.08)

Tropar, hłas 4:

Wo płoti anieł, prorokow osnowanije, wtoryj predtacza przszeptwija Christowa Ilja sławnyj, swysze posławyj Jelisiejewi błahodat', nieduhi othoniati, i prokazennyja oczyszczati, tiemże i poczytajuszczym jeho toczyt iscelenija.

Kondak, hłas 2:

Prorocze irowidcze wielikich dzieł Boha naszeho, Ilje wielikoimienitie, wieszczanijem twoim ustawiwyj wodotocznyja obłaki, moli o nas jedinaho Czelowiekolubca.

Swiataho wielikomuczenika i celitiela Panteleimona

Miesiaca ijula w 27 dień (27.07/9.08)

Tropar, hłas 3:

Stratotierpcze swiatyj i celebnicze Panteleimonie, moli miłostiwaho Boha, da prehreszenij ostawlenije podast duszam naszym.

Kondak, hłas 5:

Podrażatiel syj Miłostiwaho, i iscelenij błahodat' ot Nieho

бл҃годать ѿ негѡ прїемъ, страсотѣрпче и
мѣнче хртѣ б҃га, молитвами твоими дшѣвныа
наша недѣги и҃сцѣи, ѿгонѣ прїснѡ борца со-
блѣзны ѿ вопїющихъ вѣрнѡ: спасї ны г҃ди.

Прѣзднованїе въ чѣсть сѣпрасльскїа ікѡны

престѣиа вѣцы.

Мѣсѣца і҃юліа въ ѣи дѣнь.

Тропарь, гласъ д̄:

Къ вѣѣ прилѣжнѡ нынѣ притецѣмъ грѣш-
нїи и смирѣннїи, и припадѣмъ въ покаѣнїи
зовѣще и҃з гл҃убины дшѣи: влѣще помози, на
ны милосѣрдовавши: потщїса, погивѣемъ ѿ
множества прегрѣшенїй, не ѿврати твоѣ ра-
бы тщї, тѣ бо и єдїнѣ надѣждѣ имамы.

Кондакъ, гласъ и҃:

Взбранной воеводѣ побѣдителнаѡ, іакѡ
избавлшеса ѿ злыхъ, бл҃годарственнаѡ вос-
писѣмъ ти раби твои вѣце: но іакѡ и҃мѣщаѡ
державѣ непобѣдимѣю, ѿ всѣкихъ насъ вѣдѣ
свободи, да зовѣмъ ти: радѣйсѡ, невѣсто
неневѣстнаѡ.

Прѣзднованїе

ot Nieho prijem, strastotierpcze i muczenicze
Christa Boha, molitwami twoimi duszewnyja nasza
nieduhi isceli, othonia prisno borca soblѣzny ot
wopijuszczych wierno: spasi ny Hospodi.

Prazdnowanije w czest' Supraslskija ikony Preswiatyja

Bohorodicy

Miesiaca ijula w 28 dień (28.07/10.08)

Tropar, hlas 4:

К Bohorodice priležno nynie pritecem hresznii
i smirennii, i pripadiem w pokajanii zowuszcze iz
hl҃ubiny duszy: Władyczyce, pomози, na ny
miłosierdowawszy; potszczysia, pohibajem ot
mnożestwa prehreszenij, nie otwрати Twoja raby
tszczy, Tia bo i jedinu nadzieđu imamy.

Kondak, hlas 8:

Wzbrannoj Wojewodie pobieditielnaja, jako
izbawlszesia ot złych, bl҃годарstwiennaja wos-
pisujem Ti rabi Twoi, Bohorodice; no jako
imuszczaja dierzawu niepobiedimuju, ot wsiakich
nas bied swobodi, da zowiem Ti: radujsia,
Niewiesto Nieniewiestnaja.

Prazdnowanije

ПРАЗДНОВАНИЕ ВЪ ЧЕСТЬ ПРЕНЕСЕНІА СПИСАНІА ІВЕРСКІА
 ІКѠНЫ ПРЕСѢА ВЪЦЫ ІЗЪ АФѠНА ВЪ ПОЛЫШУ.
 МѢСАЦА АУГУСТА ВЪ 5 ДЕНЬ.

Тропарь, гласъ а:

Ѡ СѢА ІКѠНЫ ТВОЕА, Ѡ ВЛЧЦЕ ВЦЕ!
 ІСЦѢЛЕНІА І ЦѢЛБЫ ПОДАЮТСА ОБІЛЬНУ, СЪ
 ВѢРОЮ І ЛЮБОВІЮ ПРИХОДАЩЫМЪ КЪ НЕЙ:
 ТАКЪ І МОЮ НЕМОЩЬ ПОСѢТИ, І ДУШУ МОЮ
 ПОМИЛУЙ, БЛГАА, І ТѢЛО ІСЦѢЛИ, БЛГОДАТІЮ
 ТВОЕЮ, ПРЕЧТАА.

Кондакъ, гласъ и:

ИЩЕ І ВЪ МОРЕ ВВЕРЖЕНА БЫСТЬ СѢА
 ІКѠНА ТВОА, ВЦЕ, Ѡ ВДОВІЦЫ НЕ МОГШІА
 СПСТИ СІЮ Ѡ ВРАГѠВЪ: НО ІАВИЛАСА ЁСТЬ
 ХРАНИТЕЛЬНИЦА АФѠНА І ВРАТАРНИЦА ОБІТЕЛИ
 ІВЕРСКІА, ВРАГИ ОУСТРАШАЮЩАА І ЧТШЫА ТА
 Ѡ ВСѢХЪ БѢДЪ І НАПАСТЕЙ ИЗБАВЛЯЮЩАА.

СѢА СВЯЩЕННОМЧНИКА МАКСІМА ГОРЛИЦКАГО.

МѢСАЦА АУГУСТА ВЪ 24 ДЕНЬ.

Тропарь, гласъ д:

ПРОМЫСЛОМЪ БЖІИМЪ ПОСЛАНЪ БЫЛЪ ЕСИ
 НА ГОРѠ

Prażdnowanije w czest' preniesienija spisanija Iwierskija
 ikony Preswiatyja Bohorodicy iz Afona w Polszu
 Miesiaca awhusta w 5 dień (5.08/18.08)

Tropar, hlas 1:

Ot swiatyja ikony Twojeja, O Władczyce
 Bohorodice! iscelenija i celby podajutsa obilno,
 s wieroju i lubowiju prichodiaszczym k niej;
 tako i moju niemoszcz posieti, i duszu moju
 pomiluj, Błahaja, i tieło isceli, błahodatiju Two-
 jeju, Preczystaja.

Kondak, hlas 8:

Aszcze i w more wwierżena byst' swiataja
 ikona Twoja, Bohorodice, ot wdowicy nie mo-
 huszczyja spasti siju ot wrahow; no jawilasja jest'
 Chranitielnica Afona i Wratarnica obiteli Iwier-
 skija, wrahi ustraszajuszczaja i czuszczaja Tia ot
 wsiech bied i napastiej izbawljajuszczaja.

Swiataho swiaszczennomuczenika Maksima Horlickaho

Miesiaca awhusta w 24 dień (24.08/6.09)

Tropar, hlas 4:

Promysłom Bozym poslan był jesi na horu
 poczajewskuju,

на горѣ почáевскѣю, длà познánиa правды правослáвной вѣры, и постигль еси истинное оучéниe во граде житóмире, íкѡ воинъ хрѣтовъ пришéль еси на зéмлю нáшѡ. За правослáвiе и нарóдъ свóй мѣченическiй вѣнецъ приáль еси, тѣмже зéмлю рóднѣю оутвердиль еси въ правослáвii. Свaщенномѣчнче максiме, моли хрѣта бѣа спстiса дшáмъ нáшимъ.

Кондакъ, гласъ бѣ:

Мѣченичество твоe, о́че максiме, просвѣтiло и пробудило къ вѣре правослáвннй нарóдъ нáшъ. Житiе своe отдалъ еси хрѣту бѣгу, претерпѣль еси темничныа страдánиa и мѣки смѣртныа. Молиса за насъ и зéмлю свою, предъ хрѣтомъ бѣгомъ нáшимъ.

Оусѣкновѣниe чѣтныа главы пророка, предтечи и крѣтителá iвáнна.

Мѣсца аугуста въ бѣдъ дѣнь.

Тропарь, гласъ бѣ:

Пáмaть прѣвнaгѡ съ похвалáми, тебѣ же довлѣетъ свидѣтельство гдне, прѣтече:
показáлбоса

poczajewskuju, dla poznanija prawdy prawosławnoy wiery, i postihł jesi istinnoje uczenie wo hradie Żytomire, jako woin Christow priszeł jesi na ziemi lu nasz. Za Prawosławije i narod swoj muczeniczeskij wieniec prijał jesi, temže ziemi lu rodnuju utwierdił jesi w Prawosławii. Swiaszczenomuczenicze Maksimie, moli Christa Boha spastisia duszam naszym.

Kondak, hlas 2:

Muczenichestwo twoje, otcze Maksimie, proswietilo i probudilo k wiere prawoslawnyj narod nasz. Żytije swoje otdał jesi Christu Bohu, pretierpiel jesi tiemnicznyja stradanija i muki smiertnyja. Molisia za nas i ziemi lu swoju, pred Christom Bohom naszym.

Usieknowienije czestnyja hlawy Proroka, Predteczy i Krestitiela Ioanna

Miesiaca awhusta w 29 dień (29.08/11.09)

Tropar, hlas 2:

Pamiat' prawiednaho s pochwałami, tiebie že dowlejet swidietielstwo Hospodnie, Predteczy;
pokazałbosia

показа́лбосѧ ѣси вои́стинну ѿ прѣ́роковъ
чѣти́йшій, ꙗ́кѡ ѿ въ стру́ахъ крѣ́тити спо-
дѣ́билсѧ ѣси проповѣ́даннаго. Тѣ́мже за ѿс-
тинѣ́ пострада́въ ра́дѡсѧ, бѣ́говѣсти́лъ ѣси
ѿ сꙋщымъ во ѡ́дѣ бѣ́га ꙗ́вльшагосѧ плѣ́тю,
взѣ́млющаго грѣ́хъ мі́ра ѿ подаю́щаго на́мъ
вѣ́лію ма́ть.

Кона́къ, гла́сь є́:

Прѣ́течево сла́вное оꙋ́сѣкнове́ніе, смотре́ніе
бы́сть не́кое вѣ́твенное, да ѿ сꙋщымъ во
ѡ́дѣ спѣ́сово проповѣ́сть прише́ствіе: да рыда́-
еть оꙋ́бо и́родіа, беззако́нное оꙋ́бийство испро-
си́вши: не зако́нъ во вѣ́ій, ни живы́й вѣ́къ
возлю́би, но притво́рный, привре́менный.

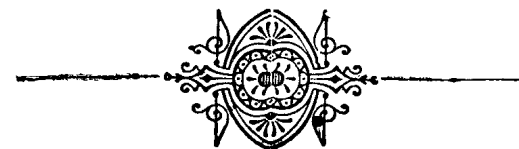

Изъ кати́хиса.

pokazałbosia jesi woistinnu i prorokow czest-
niejszyj, jako i w strujach krestiti spodo-
biłsia jesi Propowiedannaho. Tiemże za istinu
postradaw radujasia, błahowiestił jesi i susz-
czym wo adie Boha jawlshahosia płotiju, wziem-
luszczaho hrech mira i podajuszczaho nam wieliju
miłost'.

Kondak, hłas 5:

Predteczewo sławnoje usieknowienije, smot-
renije byst' niekoje Bożestwiennoje, da i suszczym
wo adie Spasowo propowiest' priszestwije; da
rydajet ubo Irodia, biezzakonnoje ubijstwo ispro-
siwszy: nie zakon bo Bożyj, ni żywyj wiek wozlu-
bi, no pritwornyj, priwremiennyj.

Iz katichisisa

ИЗЪ КАТИХІСА.

ДѢСАТЬ ЗАПОВѢДЕЙ БЖІИХЪ:

а. **ИЗЪ** ѣсмь гдѣ бгѣ твоѣ, да не бѣдѣтъ тебѣ божи инѣи, развѣ менѣ.

б. **Не** сотвори себѣ кумира, и всѣкаго подобіа, елика на небеси горѣ, и елика на земли низу, и елика въ водахъ подъ землею: да не поклонѣши имъ, ни послужиши имъ.

в. **Не** прѣемли имени гда бга твоего всѣ.

г. **Помни** дѣнь субботній, ѣже свѣтити егò: шѣсть днѣй дѣлай, и сотвориши въ нихъ всѣ дѣла твоѣ: въ дѣнь же седмый, суббота, гдѣ бгѣ твоѣмъ.

д. **Чти** отца твоего и матеръ твою, да благо ти бѣдетъ, и да долголѣтенъ бѣдѣши на земли.

е. **Не** оубій.

з. **Не** прелюбѣ

Iz katichisisa

Diesiat' zapowiediej Bozych:

1. **Az** jesm' Hospod' Boh tvoj, da nie budut tiebie bozi inii, razwie Mienie.

2. **Nie** sotwori siebie kumira, i wsiakaho podobija, jelika na niebiesi hore, i jelika na ziemi nizu i jelika w wodach pod ziemleju; da nie pokloniszysia im, ni poslužyszysia im.

3. **Nie** prijemli imienie Hospoda Boha Twojeho wsuje.

4. **Pomni** dień subbotnij, jeze swiatiti jehò; szest' dnjej dziełaj, i sotworiszysia w nich wsia dzieła twoja; w dień że siedmyj, subbota, Hospodu Bohu twojemu.

5. **Czti** otca twojehò i matier twoju, da błaho ti budiet i da dołholetien budieszysia na ziemi.

6. **Nie** ubij.

7. **Nie** prelubysia

з̄. Не прелюбѣ сотвори.

ӣ. Не оукради.

з̄. Не послушествоуй на друга твоего свидѣтельства лѡжна.

т̄. Не пожелаѣ жены искренняго твоего, не пожелаѣ дому ближняго твоего, ни села его, ни рaba его, ни рабыни его, ни вола его, ни осла его, ни всякаго скота его, ни всего, елика сѣть ближняго твоего.

Двѣ главныя заповѣди бжїи:

а̄. Возлюбѣши гда бга твоего всею серцемъ твоимъ, и всею душею твоею, и всею мыслию твоею.

б̄. Возлюбѣши искренняго твоего какъ самъ себѣ.

Девять заповѣдей бжєнства:

а̄. Блжєни нищїи духомъ, какъ тѣхъ есть цртво небое.

б̄. Блжєни плачущїи, какъ тїи оутѣшатса.

в̄. Блжєни кротцыи, какъ тїи наследятъ зємлю.

д̄. Блжєни

7. Nie preluby sotwori.

8. Nie ukradi.

9. Nie posłuszesztwuj na druha twojego swidietelstwa łozna.

10. Nie pozełaj zeny iskrenniaho twojego, nie pozełaj domu bliźniaho twojego, ni sieła jeha, ni raba jeha, ni rabyni jeha, ni woła jeha, ni osła jeha, ni wsiakaho skota jeha, ni wsieho, jelika sut' bliźniaho twojego.

Dwie hławnija zapowiedi Bożyi:

1. Wozlubisz Hospoda Boha twojego wsiem sierdcem twoim, i wsieju duszeju twojeju, i wsieju mysliju twojeju.

2. Wozlubisz iskrenniaho twojego jako sam siebie.

Diewiat' zapowiediej błaženstwa:

1. Błażeni niszczyi duchom, jako tiech jest' carstwo niebiesnoje.

2. Błażeni płaczuszczyi, jako tii utieszatsa.

3. Błażeni krotcyi, jako tii naslediat ziemlu.

4. Błażeni

а. Бл̑жѣни ѡлчущіи и жаждущіи правды, ѡ́кв тѣи насы́татса.

б. Бл̑жѣни мѡтивіи, ѡ́кв тѣи помѡловани бѣдѡтъ.

в. Бл̑жѣни чѣстїи ср̑цемъ, ѡ́кв тѣи бѣга о́зрѡтъ.

г. Бл̑жѣни миротворцы, ѡ́кв тѣи сынове бжїи нарекутса.

д. Бл̑жѣни изгнани правды ради, ѡ́кв тѣхъ єсть цр̑тво небное.

е. Бл̑жѣни єстє, єгда поносѡтъ вѡмъ, и ижденутъ, и рекутъ всѡкъ золь глаголъ, на вы лжущє, менє ради. Радуйтєса и веселитєса, ѡ́кв мзда вѡша многа на небсѣхъ.

4. Błażeni ǡczuszczyi i żaǰuszczyi prawdy, jako tii nasytiatsa.

5. Błażeni miłostiwii, jako tii pomiłowani budut.

6. Błażeni czystii sierdcem, jako tii Boha uzrat.

7. Błażeni mirotworcy, jako tii synowie Bożyi narekutsa.

8. Błażeni izhnani prawdy radi, jako tiech jest' carstwo niebiesnoje.

9. Błażeni jestie, jehda ponosiat wam, i izdienut, i rekut wsiak zoł hłahoł, na wy łzuszczє, Mienie radi. Radujtєsia i wiesielitєsia, jako mzda wasza mnoha na niebiesiech.

Spis treści

Молитвы о́тряннїа	4
Molitwy utrennija	5
Молитвы дневныа	30
Molitwy dzienyuja	31
Молитвы на сонъ градъщымъ	38
Molitwy na son hraduszczym	39
Послѣдованіе ко сѣ́ому причащенію	60
Posledowanije ko Swiatomu Priczaszczeniju	61
Послѣдованіе по сѣ́мъ причащеніи	70
Posledowanije po Swiatem Priczaszczenii	71
Молитвы на потребу разлічнх	76
Molitwy na potrebu razlicznu	77
Тропарі, кондакі, мѣтвы і стіхі ѿ трїѡди пѡстныа і цвѣтныа	88
Tropari, kondaki, molitwy i stichi ot Triodi Post- nyja i Swietnyja	89
Тропарі і кондакі дванадесѣтыхъ прѣзникѡвъ ..	96
Tropari i kondaki dwunadiesiatych prazdnikow	97
Тропарі і кондакі на прѣзники гдни, бѣо- рѡдичны і сѣ́ыхъ велікихъ	114
Tropari i kondaki na prazdniki Hospodni, Boho- rodiczny i swiatych wielikich	115
Изъ катихісиса	138
Iz katichisisa	139

Bractwo Młodzieży Prawosławnej
Diecezji Białostocko-Gdańskiej

ISBN 83-907014-7-2